

FEHÉRVÁRI

FEHÉR

FEKETE

*Ballagás, érettségi,
utazások*

Interjúk

VÉGZŐS DIÁKJAINK TOLLÁBÓL

Felelős szerkesztő: Lőrincz Tamás

Szerkesztő: Kaposi Réka

Felelős kiadó: Orosz Ágoston

A nyomdai munkálatokat a Kék Elefánt nyomda végezte.

Írásokat a fehervarifeherfekete@gmail.com címre várunk.

Tartalom

BESZÉDEK	
Orosz Ágoston igazgató úr ballagási beszéde	2
VÉGZŐS INTERJÚK	
Borbélyné Rostaházi Krisztinával	4
12.a-s interjúk	6
Berta Annamáriával	10
12.b-s interjúk	12
Nádasi Richárddal	17
12.c-s interjúk	18
BARANGOLÁSAINK	
Franciaországi cserekapcsolat	23
London-Párizs	25
VERSENYEREDMÉNYEK	
Versenyeredmények	26
Robotprogramozási verseny	33
Győri verseny - élménybeszámoló	34
KRÓNIKA	
Bolygóközi utazás	34
Bérmálkozás	35
Találkozás Színház Egerben	35
Német nyelvi hírek	36
SAJÁT TOLLAK	
Szabó Ábel: Pastiche	38
Dörnyei Enikő: A tékozló fiú	39
Könyvismertető E. H. Porter: Az élet játéka	39

Orosz Ágoston igazgató úr ballagási beszéde

Ferenc pápa üzenete a magyar fiataloknak: „Aki mer, az nyer!”

Kedves Ballagóink! Tisztelt Vendégeink, Szülők, Rokonok, Barátok!

Nagy örömmel és szeretettel üdvözlök mindenkit. Igaz szívvel köszöntöm végzős növendékeinket és osztályfőnökeiket:

a kedves, kitartó, öntudatos 12.a osztályt Borbélyné Rostaházi Krisztina tanárnővel,

a szeretni való, hatalmas lelkű, kiváló csapatot 12.b osztályt Berta Annamária tanárnővel és

az áldott tantermű, egyezkedő, shrekés: azaz kiváló közösségépítő, a sikeres királyválasztás kampányával kitűnő 12.c osztályt Nádasi Richárd tanár úrral.

A ballagás tavaszünnepe. A kikelet, a természet újjászületésének időszaka. Amikor a jó termőtalajba vetett magból termés lesz. Ünneplőbe öltöztetett szívvel és lélekkel örülünk egymásnak.

Azért vagyunk itt, hogy megadjuk a tiszteletet a gimnáziumban eltöltött közös éveknek. Örömmel tölt el szépségetek, fiatalságotok, jó kiállásotok, eleganciátok. A Fő utcán érettségi tablótokat nézve 101 ballagó diák és a tanári kar ciszteres közösségét látom. A következőt üzeni nekem:

Embernek lenni, és mindent megtenni, ami lehetséges.

Büszkeséggel tölt el élelcélotok.

Kedves Maturanduszok!

Ciszterci Alma-Materünk a tudás vára. Iskolánk bejárati lépcsőjén Klebelsberg Kunó szobra várja jöttötöket. Gimnáziumunk volt kisdíákja a XX. század egyik legnagyobb formátumú államférfija volt:

„A kultúra kenyér és hatalmi kérdés, mert a képzettség és tudás kenyeret ad, és hatalmi kérdés, mert a képzettség és a tudás öntudatosá, függetlenné tesz, vagyis csökkenti a kiszolgáltatottságot.”

TUDNI kell!

HINNI kell!

TENNI kell!

A kérdés az, hogy milyen útravalót kaptatok az elmúlt években e falak között? Milyen alapra építhettetek?

Tudást kívántunk adni nektek, felkészítve az érettségi és a felvételi vizsgákra. Az ismeretek csak gyertyák. A tudás a fáklya.

A ti generációtok elhiszi: elég tudnia, hol keresse az információkat. A Google vagy a Wikipédia azonban sosem lesz a személyes emléktárunk. Csak egy bármikor használható külső tárhely, de az nem a miénk. A sajátunkat csak tanulással és lassú olvasással lehet létrehozni. Ti ezt tegyétek! Tartsuk fent az olvasás-gondolkodás-kreativitás-kommunikáció láncát!

A megtanultak egy része mulandó. De a gondolat kiművelése örökre szól. Minden méltóságunk a gondolkodásunkban rejlik. Ezt tudatosítottuk bennetek az eltelt időszakban.

Isten megteremtette az embert, és szólt hozzá. Megszólalt, és megindult a párbeszéd.

Az élet titka: kapcsolatban legyek.

A Hit titka: kapcsolatot teremtek.

Gimnáziumunk épülete a régi várfalra, cölöpökre épült. Egyik bejáratán, a Magyar kapun a keresztény magyarság duzzadó vitorláját ábrázolták. Ajtónkat kitarva betekinthezünk ciszterci életünkbe, ahol fókuszban a TUDÁS, a HIT és a TETT, ahol a rend a kibontakozás szolgálatában áll. Élő embereket, együttműködéssel, ellentmondásokkal, motivációkkal, adottságokkal, organikus változó folyamatokat felvillantó életeket láthatunk.

Kedves Szülők!

A gyermek Isten ajándéka. Áldás, gyümölcs, jutalom. Az élet folytonosságának láncszeme. Személyiségfejlődéséhez, boldogságélményéhez szeretetkapcsolatok szükségesek, melyek kialakulásának, megalapozásának színtere a családi közösség. A család a legfontosabb építőköve, építőköckája a civilizációnak.

A bibliai „tékozló fiú” története – Felföldi László pécsi megyéspüspök atya megfogalmazásában – a családról, a családi asztalról is szól. Éltető kapcsolat. A tékozló visszatér, visszatalál az apai házba. Az édesapa nem fogadja el a testvér vagdalkozásait. Az apai szeretet meghívó erő, ami képes őket a megterített asztalhoz ültetni. Isten adjon önöknek bölcsességet, hogy helyesen találják meg ballagó gyermekeiknek az elengedés és elbocsátás mértékét.

Tisztelt Atya! Nagyrabecsült Tanártársaim!

Hálásan köszönöm Brückner Ákos Előd spirituális vezetőnknek, hogy szüntelen vizsgálja az idők jeleit az evangélium fényénél az oktatásban.

A nevelés az élet szolgálata. Organikus, élő, változó folyamat. Az élet biológiailag és társadalmilag is az együttműködés. Célunk nem a hozamemelés, hanem a XXI. századi készségek, a külső és belső világ megismerése, formálása.

Az organikus pedagógiában kertész szerepben vagyunk. Azt hozzuk ki a gyermekből, ami benne van. Saját adottságai, saját tempója, környezete, családja lehetőségeire építkezünk. Kulcs a személy, a köztük levő kapcsolat.

Köszönöm az osztályfőnökök és tanárok pedagógiai munkájában a tudást, a növekedés minőségi változását, a személyes kötődést, a bizalmat, a szövetséget, az eredetiség eszméjét.

Tisztelt Ünneplő Közösség!

Államalapító Szent István királyunk nemzedékekben gondolkozott. A kereszténység felvételével biztosította országunk jövőjét. Páratlan kincs a kultúránk. Feladatunk a beszélt és táncos, énekelt anyanyelvünk megőrzése. A kultúránk adja identitásunkat. Nélküle porszemek vagyunk, amit elfúj a szél.

A magyar nemzet jövője itt a Kárpát - medencében az élet folytonosságát adó gyermekáldással, gazdaságilag erős, kulturálisan magabiztos, erős családokkal épülhet. Fókuszban van a klasszikus és keresztény Európa. Ne legyen csodavárás. Akkor vagyunk hűségesek szent István örökségéhez, ha a nemzet építésben mindenki bekapcsolódik a maga helyén.

Kedves Ballagó Diákok!

Nagyon büszke vagyok rátok! Mindenre egyenként.

Hittel, tudással, alázattal, emberséggel, hitelességgel, a belétek ívódott értékekkel folytassátok tovább a megkezdett vándorutat, és ne feledjétek: a fehérvári ciszterci lét kötelez. Hiszem, hogy szellemi kapacitásotok-kitartásotok által Magyarországot a Kárpát-medence gravitációs pontjává tehetitek. Az elkövetkezendő évekre legyen veletek a ballagó tarisznyátokban Szent II. János Pál pápa üzenete:

„Ne féljetek a fiatalságtól, hogy kipróbáljátok a boldogságot,
az igazságot, a szépséget és a sokáig tartó szeretetet.”

Áldjon meg Benneteket a Teremtő ma, holnap és minden időben.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

Székesfehérvár, 2024. 05. 04.

Interjú Borbélyné Rostaházi Krisztinával, a 12.a osztályfőnökével

Hogyan lett tanár, miért választotta ezt a pályát, ezeket a szakokat? Volt-e más terve?

Már kisgyerek koromban látszott, hogy édesapámtól, aki szintén tanár volt, örököltem a tanári pálya iránt való érdeklődést, de egészen a felvételi időszakig nem volt tervemben, hogy tanár legyek. Azt tudtam, hogy a matematikával szeretnék foglalkozni. A továbbtanulásra a Pécsi Tudományegyetem volt a legszimpatikusabb, itt jött szembe, hogy talán a tanári pálya rám vár... mivel azonban csak egyszakos matematikatanári szak nem volt, így kellett egy szakpárt találni. A technika lett a befutó szak.

Kik hatottak önre leginkább a tanári pályán, voltak-e a példaképei a tanárságban?

Az első és legfontosabb Kovács Géza volt, aki itt a Ciszterben, az akkor még József Attila Gimnáziumban egy évig tanította nekem a matematikát, talán ő volt az, aki megmutatta, hogy milyen is a matematika igazi oldala.

Tanárságban Lovranits Józsefet emelném ki. Ő volt az első főnököm a tanári pályámon. Az ő irányítása alatt lettem kezdő tanárból – talán mondhatom – igazi pedagógus. A diákokra irányuló figyelme, szeretete vezette Őt, mindenkiben meglátta, megkereste a legjobbat. Igyekeztem tőle ezt megtanulni. Kiemelném még Fraller Ildikót, akivel együtt tanítottam, és aki nem matematika-, hanem magyartanár volt. Nagyon hatott az Ő tanítási stílusa, a diákokhoz való viszonya, elképzelései, gondolatai. Örülök, hogy jó pár évig együtt taníthattunk, így tanulhattam is tőle.

Milyen volt az első benyomása a jelenlegi osztályról?

Nagyon izgatott voltam, amikor a beadott pályázatom után megkaptam a felkérést a nyolc évfolyamos reál osztályom irányítására. Előtte csak négy évfolyamos osztályaim voltak, akikkel szoros barátságot sikerült kialakítani. Kíváncsi voltam, hogy nyolc év alatt, kicsi ötödikesektől kezdve az érettségiig, milyen lesz együtt dolgozni.

Az első közös programunk Gárdonyiban volt, ami jól sikerült. Tüneményes, vicces, kedves gyerekek voltak előttem. Az első évek alatt aztán kiderült, hogy igazi tanuló osztályt kaptam, akikkel jó együtt dolgozni és lenni. Nagyon érezték egymást, sok mindent csináltak együtt.

Mennyire forrt össze az osztály, hogyan zajlott az összekovácsolódás?

Igazi közösség alakult ki közöttük. Nagyon különböző személyiségek találkozásakor széthúzás várható, azonban ők szerencsére hamar elfogadták egymást. Könnyű volt velük együtt dolgozni, nem csak a tanulásban, hanem az iskolai programokon is.

Megvalósították az elképzelésüket, és szerettek volna minél több iskolai dologban aktívan részt venni. Például a diáknapokon.

Hogyan jutottak túl a válságokon, nehézségeken, volt-e mélypont?

Az első nehézség a csínytevések felderítése volt. Úgy összezártak, egymás mellett kiálltak, hogy képtelenség volt kinyomozni a tettest vagy tetteseket 😊

Azonban a

közösségünkre a Covid volt a legnagyobb hatással. Az az osztály, amely a bezárás előtt az év közössége lett nyolcadikban, másfél év után szinte ismeretlenként tért vissza az iskolába. Nagyon nehéz volt a közös munka. Újra meg kellett ismerni egymást, megtanulni együtt dolgozni. Azt hiszem, ott nagyon bántottuk egymást. Hosszú volt az út, mire visszataláltunk egymáshoz.

Mi az, amit ettől az osztálytól, a velük való közös munka során tanult meg?

Nyolc év nagyon hosszú idő... Sok minden változik ez idő alatt. Megtanították, hogy míg ötödikben tyúkanyóra vágnak, addig tizenegyedikben már ciki, ha irányítani szeretném őket. Ekkortól már felnőttként kell rájuk nézni, meghallgatni véleményüket, tanácsot adni, támogatni és csendben lenni, amikor kell. Érdemes értük kiállni, mert nagyon hálásak érte! Sokat tanultam tőlük a nyolc év alatt és sokat változtam is. Megtanították, hogy a változásra szükség van!

Mi a legkedvesebb emléke róluk? Ha csak három képet tarthatna meg az osztályról, mit ábrázolnának ezek?

Az egész nyolc év egy hatalmas emlékkönyvbe kerül. Sok minden történt velük. Nehéz ezek közül kiemelni párat. De nagyon kedvesek a következők:
Első kép:

Teaházak, rémpince, játékkereső.

Mind-mind olyan emlék, amivel bebizonyították, hogy mire képesek! Megmutatták, hogy amit kitalálnak, azt meg is tudják valósítani.

Második kép:

Különböző műsorok: Pásztorjáték, Bemutatkozó Kimitt-tud?, Művészeti gála, Osztályprodukciók,

Március 15.

Ezekben a műsorokban megmutatták, hogy milyen magas színvonalon képesek gondolkodni, megvalósítani az elképzeléseinket. Maximálisan ki tudják magukat fejezni, össze tudnak fognak. Igazi közösségként álltak hozzá minden feladathoz.

Harmadik kép:

Összefogás

Még most is meghatódom, hogy milyen gyorsan tudnak megoldást találni a különböző problémára. Kiemelném az *eltűnt osztálytársak megkeresése külföldön* akciót!

Zárásként:

Nyolc évig végig büszkén voltam az osztályfőnökük, mindig kihúzhattam magam, ha az osztályomról volt szó. Sajnálom, hogy most egy kicsit elszakadunk egymástól és külön utakon folytatják életüket, de üzenem Nekik, hogy várom vissza őket, hogy elmeséljék mi történik velük!!! Kedves Osztályom!! Nagyon fogtok hiányozni!!!! Isten vezessen utatokon!

Ágoston Anna

„Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja.”
(Mt 6,34)

Mi a legkedvesebb emléked az elmúlt nyolc évből?

Nem szeretnék egy konkrét emléket kiemelni a sok közül, inkább az osztályunkat mondanám. Nagyon kedvesek számomra az utolsó év eseményei, a szalagavató, a kampány, a királyválasztás és a ballagás. Emellett az órák közötti szünetekre és a matekfaktos órákra is nagyon szívesen emlékszem vissza. Nem történt ott semmi különös, mégis hiányozni fog, hogy így együtt legyünk.

Hova mész továbbtanulni? Miért ezt választottad?

Bionika szakon szeretnék továbbtanulni a Pázmányon. Mindig is kedvenc tantárgyam volt a biológia, sokat is versenyeztem belőle már 7. osztály óta. Az utóbbi két évben viszont a biológia mellett a matekot is nagyon megszerettem. Mind a kettővel szeretnék a jövőben is foglalkozni, és a tudományterület is nagyon érdekel, ezért esett erre a választásom.

Mi az a nem tárgyi tudás, amit magaddal viszel az iskolából?

Az elmúlt 8 évben sokat tanultam, a tárgyi tudásoktól eltekintve főleg magamról és a világról. Sok

különböző helyzetben kellett helyt állnom, megfigyelhettem, hogyan reagálok

egy-egy helyzetre. Megismertem a határaitam, megtanultam csapatban dolgozni, kritikusan gondolkozni és az összefüggéseket nézni. Megtanultam beosztani az időmet, intézni a feladataimat és felelősséget vállalni értük. Röviden mondva ezek az évek önismeretre és együttműködésre tanítottak.

Van mottód, kedvenc idézeted?

„Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért: elég minden napnak a maga baja.”
(Mt 6,34) Én hajlamos vagyok túl sokat aggódní és rágódni a feladataimon, tehát úgy tűnhet, hogy ez az idézet nem illik hozzám, de pont azért szeretem ezt a

részletet, mert emlékeztet rá, hogy a problémák idővel megoldódnak és hogy néha lehet lazítani.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Ne vesszettek el a negatívumot között! Mindig lesznek nehézségek az életben, de ne hagyjátok, hogy ez elvegye a kedveteket. A rossz dolgok mellett mindig ott vannak a jók is, csak ezeket természetüktől fogva sokkal nehezebben vesszük észre. Gyűjtsétek ezeket a jó dolgokat, és akkor sokkal kiegyensúlyozottabbak lesztek.

Biró Mihály

„Mindig arra kell törekedned, hogy a legjobb legyél, de sosem szabad elhinned, hogy az is vagy.”

Mi a legjobb emléked az elmúlt nyolc évből?

Nehéz választani, de a legemlékezetesebbek közé tartoznak az osztálykirándulások (főleg a 12-es), a diáknapok, tókorok, röviden azok a programok, amiket úgy igazán együtt csináltunk a többiekkel.

Hova mész továbbtanulni?

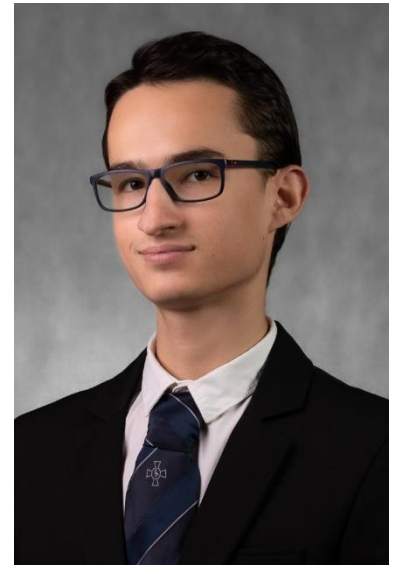
Én jövőre a Műegyetemre tervezek menni, mechatronikai mérnök szakra. A választásom azért erre a szakra esett, mert így nem kell elhanyagolni sem a matekot, sem a fizikát, sem az informatikát (rémisztően hangzik ez a 3 egyben, ugye?), ugyanakkor nem is kell csak az egyikre koncentrálni, így több lehetőségem lesz a jövőben.

Mi volt a legfontosabb tapasztalatod az itteni évek során?

Szerintem az, hogy merjünk számunkra ismeretlenekkel is szóba állni. Volt szerencsém sok embert emiatt megismernem itt, így minden szünetben volt egy-egy ismerős arc a folyosókon (az osztálytársaimon kívül persze), ez sokat dobott szerintem a szürke hétköznapokon.

Mit üzensz az itt maradóknak?

Bármennyi évetek is legyen hátra itt, a Ciszterben, töltsétek el azokat úgy, hogy majd egyszer, sok-sok év múlva, legyen mire emlékeznetek. Az, hogy ezt, hogy éritek el, rátok van bízva, sok szerencsét kívánok mindenkinek hozzá!

Böhm Emília

„Valahogy csak lesz, mert olyan még úgy sem volt, hogy nem volt sehogy sem”

Mire emlékszel vissza legszívesebben az elmúlt nyolc évből?

Talán a legutóbbi két (2023 és 2024) diánapokat tudnám kiemelni. Ezek alatt úgy éreztem, hogy

az osztályunk közössége igazán megérett, jó volt azt látni, hogy mennyire tudtuk a fontos pillanatokban támogatni és segíteni egymást. A programok alatt végig egy nagy közösségként voltunk jelen, amin belül több, kisebb, erősen összetartó társaság is kiforrta magát.

Hova mész továbbtanulni? Miért ezt választottad?

Amikor a továbbtanulásra gondolkoztam, az első biztos pont az volt, hogy Budapesten szeretnék egyetemre járni. Ennek megfelelően végül a BME-n az energetikai mérnöki szakot jelöltem az első helyen. Szerencsére elég jó esélyem van, hogy fel is vesznek, mert viszonylag alacsony a ponthatár. Azt gondolom, hogy ez a szakma mindig keresett lesz, és hogy az energetikával kapcsolatosan sokat tudok majd tenni a társadalomért és a környezetért, leginkább ez a két dolog volt a döntésem oka.

Mi az a nem tárgyi tudás, amit magaddal viszel innen?

Leginkább az, hogy megtanultam nagy nyomás alatt is jól teljesíteni. A ciszteres éveim alatt rengeteg olyan helyzettel találkoztam, amikor úgy éreztem, összezsápnak a fejem felett a hullámok. Az iskolában millió feladatot kaptunk, emellett általában sok iskolán kívüli programom is volt, és ezek együtt persze nagy stresszt helyeztek rám, amit gyorsan meg kellett tanulnom kezelni. A végzős éveimre sikerült ezt a leginkább kialakítanom, megtanultam jelen lenni a pillanatban, mindig egy adott feladatra, tevékenységre fókuszálni, amiben éppen vagyok, és nem a következő miatt szorongani.

Van-e mottód, kedvenc idézeted, ami életed jelszava lehetne? Ha igen, mi az?

„Valahogy csak lesz, mert olyan még úgy sem volt, hogy nem volt sehogy sem” - Ez a mottó kicsit szétszórtnak és felelőtlennek tűnhet, pedig igazából nagyon is szeretek tervezni, előre gondolkodni. A helyzet viszont az, hogy vannak dolgok, amiket nem tudunk irányítani, amiken felesleges aggódni, csak hagyni kell, hogy történjenek az események maguktól.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Azt, hogy sok kitartást kívánok. Nem egyszerű dolog ciszteresnek lenni, nehéz az összes elvárásnak és szabálynak megfelelni úgy, hogy közben még jól is érezze magát az ember, de nem lehetetlen. És szerintem az mondhatja igazán sikeresnek magát a gimnáziumban, aki ezt az egyensúlyt meg tudja találni.

Marczinkó Kata Sára

„Hiszem, hogy Isten azért helyezett bennünket ebbe a világába, hogy boldogok legyünk és örüljünk az életnek.”

Lord Baden-Powell

Mi a legjobb élményed az elmúlt nyolc évből?

Az összes olyan eredmény, amit az osztályommal közösen értünk el, legyen ez osztályviadal győzelem, vagy akár a kampányhét, ahol bár nem lettünk elsők, de így is hatalmas élmény volt mindannyiunk számára. Illetve személy szerint nekem még a cserkészlet is egy hatalmas élmény volt. Emiatt is nagyon hálás vagyok az iskolának, hiszen itt ismerkedhettem meg ezzel az életformával.

Hova mész továbbtanulni?

Első helyen a Budapesti Gazdasági Egyetemen a turizmus-vendéglátás szakot jelöltem meg, mivel mindig is érdekelt a különböző kultúrák megismerése és különböző programok szervezése. Ha pedig ez nem jönne össze, akkor van B, C, D és E tervem is.

Mi az az élettapasztalat, amit itt szereztél meg, és elkísér felnőtt életedben?

Úgy gondolom, nagyon sokat köszönhetek a Ciszternek, ebben a nyolc évben, amit itt töltöttem, eszméletlenül sokat fejlődtem. Amit magammal tudok vinni, az az, hogy soha ne adjam fel, és hogy mindig számíthatok Istenre.

Van kedvenc idézeted?

Mivel cserkész vagyok ezért a cserkészlet alapítójától, Robert Baden Powell-től szeretném megosztani a kedvenc idézetemet.

„Hiszem, hogy Isten azért helyezett bennünket ebbe a világába, hogy boldogok legyünk és örüljünk az életnek.” Bi-Pi

Mit üzensz az itt maradóknak?

A legfontosabb dolog az, hogy élvezzék ki itt töltött idejüket a Ciszterben, mert amennyire soknak tűnik, olyan gyorsan fognak elszállni ezek az évek.

Pethő Angéla Orsolya

„Akármerre forduljon az ember, akármibe vágjon bele, mindig visszakerül arra az útra, melyet a természet rajzolt elébe.” - Johann Wolfgang von Goethe

Mire emlékszel vissza legszívesebben az elmúlt nyolc évből?

A legjobb emlékeim a Diáknapokhoz köthetők. Ötödikes koromban ámulva néztem, hogy mit alkotott nekünk a CDK, nagyon élveztem a programjaikat. Emiatt döntöttem úgy, hogy szeretnék részt venni a szervezési folyamatokban. Először a Ciszterci Diákönkormányzat tagjaként, majd 3 éven keresztül elnökeként, valamint a Székesfehérvári Diáktanács tagjaként közösségi, tanulmányi és szórakoztató programokat szerveztem, segítettem a tanár-diák kommunikációt, igyekeztem megoldani a diáktársaimat érintő problémákat, és a székesfehérvári diákélet lehető legjobb feltételeiért dolgoztam. Tisztségem alatt a szervezés és a lebonyolítás kihívásokkal teli volt, de emellett nagyon élveztem is, amit teszek. Egy nagyon jó csapat tagja lehettem, akikkel mindig megpróbáltuk kihozni magunkból a legjobbat, és örömmel fogadtuk sikereinket. Nagy boldogsággal tölt el, hogy közösségi szerepvállalásom elismeréseként az idei tanévben én hordhattam a ciszteres diáklányok vándortáskáját.

Hova mész továbbtanulni?

Az orvosi hivatásra készülök. Kicsi korom óta érdekel az egészségügy. A kórházak sosem rémisztettek meg, inkább kíváncsivá tettek, hogyan gyógyítanak az orvosok a vizsgálokban és műtőkben. Később egyre nagyobb rálátásom lett az egészszre, és körvonalazódott bennem, hogy ezzel szeretnék foglalkozni. Részt vettem az egyetemek által rendezett nyílt napokon, ahol sok új ismeretre tettem szert, emellett rendszeres véradóvá váltam.

Mi az a legfontosabb életbölcsesség, amit az itt töltött évek alatt szedtél magadra?

Kell egy jó csapat! Az elmúlt évek alatt a Ciszter lett a második családom. A CDK csapatán kívül a Kórus, a Diákszínpad és az Erasmus-csoport is csodálatos lehetőségeket adott nekem, a közös munka során tapasztalatokat és új barátokat szereztem. A külföldi utak révén különleges élményekkel gazdagodtam.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Élvezzétek ki az itt töltött időt, mert bár hosszúnak tűnik, higgyétek el, gyorsan elillan. Használjátok ki a lehetőségeiteket, és mutassátok meg, hogy mire vagytok képesek. A mi gimnáziumunk megfelelő teret ad arra, hogy kibontsátok a szárnyaitokat és megtanuljatok repülni. A legfontosabb, hogy mindig bízzatok magatokban.

Pinke Laura

Mi volt a legjobb élményed itt az iskolában?

Rengeteg jó élményben volt szerencsére részem, nehéz csak egyet kiemelni. Az egyik legkedvesebb emlékem a végzős boszniai kirándulásunk az osztályommal. Az 5 nap alatt nagyon sokféle élményben volt részünk, közös erővel kellett leküzdenünk 1-2 akadályt is, ami még jobban közelebb hozott minket egymáshoz, és újra megmutatkozott, hogy milyen erejű összetartással rendelkezünk, amit számomra külön öröm volt nézni és átélni. Az osztálykiránduláson kívül a diáknapokat említeném még meg, amelyek az egész iskolának egy teljesen új hangulatot hoztak minden évben, és mindig jól tudtuk magunkat érezni. Utolsó sorban pedig az idei kampányhetet szeretném még kiemelni, amit fergeteges hangulatban, rengeteg munkával, igazi osztályközösségként vittünk véghez az osztályommal, ezen kívül pedig a másik két osztállyal egyetemben egy nagyon sikeres, felejthetetlen, élményekben gazdag hetet tudhattunk a hátunk mögött.

Hova mész továbbtanulni, és miért ezt választottad?

Én az ELTE-TKK-ra jelentkeztem testnevelő-matematikatanár szakra, elsősorban erre az egyetemre szeretnék bekerülni. Ha esetleg ez mégsem jönne össze, akkor az MTSE egyetemen szeretnék kézilabdaedzőnek továbbtanulni. Bárhogyan is alakul a következő év, a közeljövőben mindkét szak elvégzése szerepel a terveimben. Azért ezekre a szakokra esett a választásom, mert a sport nagyon közel áll a szívemhez, kiskorom óta mindig is sportoltam valamit, és a sport iránti szeretetet szeretném közvetíteni az új generációknak. Ezen a téren rengeteg tapasztalattal is rendelkezem, és képesnek tartom magam arra, hogy ezeket a tapasztalatokat és a belőlük

levont tanulságokat tovább is adjam. Nem utolsósorban pedig nagyon szeretek gyerekekkel is foglalkozni, újabb és újabb kihívások elé állítani magamat.

Mi az a nem tárgyi tudás innen az iskolából, ami elkísér életed útján?

A kitartás, az alázat két olyan nem tárgyi tudás, amelyeket az iskolában töltött 8 évem alatt fejleszthettem és elsajátíthattam; megtanultam, hogy a sok energia befektetésének meglesz az eredménye, ha kitartunk a céljaink mellett. Egy nagyon fontos dolog még, amit szintén többszörösen tapasztaltam, hogy nem minden a győzelem és a siker, néha kisebb-nagyobb bukkanók kellene ahhoz, hogy realizáljuk, minden ilyen bukkanóban megtalálhatjuk a pozitív dolgokat is, csak keresni kell őket. Ezek a tulajdonságok és tapasztalatok mindenképpen elkísérnek az életemben.

Van-e mottód, kedvenc idézeted, ami életed jelszava lehetne?

Kedvenc idézetem nincsen, viszont a következő mondatot az utóbbi időben sokszor használtam: „Ha nem fog számítani 5 év múlva, ne legyél 5 percnél tovább mérges miatta.” Bármennyire sem tűnik fényesnek a helyzet az adott pillanatban, hidd el, hogy minden valamiért történik, és nem egy rossz jegy, érettségi, nyelvvizsga stb. fogja meghatározni a jövődet és azt, hogy te milyen személy/ember vagy.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Azt szeretném nekik üzeni, hogy ha van olyan dolog, ami nagyon fontos nekik, akkor sose adják fel, és küzdjenek meg a céljaikért, álmaikért, amíg azokat el nem érik. Élvezzék ki az osztályukkal, osztályfőnökükkel és diáktársaikkal töltött pillanatokat, mert hamar elrepül az idő, és nem marad már sok hátra, míg véget ér az egész. A továbbiakban pedig sok sikert kívánok mindenkinek!

Varga Emília Flóra

Mi a legkedvesebb emléked az elmúlt nyolc évből?

Természetesen 8 év alatt nem egy ilyen emlék született, de még a legeseménydúsabb végzős év történései közül is nehéz választani. Egy nagyon egyszerűnek tűnő, többször ismétlődő élményt idéznék fel. Nagyszünetben végigmenni a folyosón, közben vagy tízen köszönnek rám hangosan: igen, őt kórusról ismerem, vele együtt zenélek a sulis zenekarában, vele színjátáson lettem igazán jóban, vele a kápolnába jártunk le együtt, ő cserkész, ő pedig rajszakkörös...

A legszebb iskolai emlékeim kötődnek hozzájuk, a barátságokat pedig viszem magammal az iskola után is.

Hova mész továbbtanulni?

A tanulmányaimat Szegeden, általános biológia szakon tervezem folytatni. A döntést nagyrészt a bioszfaknak

köszönhetem, ahova nagyon szerettem járni, és ami megnyitotta előttem a lehetőséget, hogy azzal foglalkozzak, amit szeretek.

Mi az a legfontosabb élettapasztalat, ami elkísér életed útján?

8 év alatt mondhatni itt nőttem fel, megtanultam tanulni, beosztani az időmet, és hogy az alapvető kötelességeken felül érdemes foglalkozni azokkal a dolgokkal, amiket szeretek.

Van mottód, kedvenc idézeted?

A gyűrűk urában Samu örege mindig azt mondta, hogy „azt a legnehezebb befejezni, amit el sem kezdesz”. Ez egy egyszerű hobbit-igazság. Minden cél vagy álom elérése egy folyamat, amiből csak akkor lesz valami, ha megteszed az első lépést. Aztán a következőt...

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Csak ügyesen, okosan meg vidáman, mert nemsokára ballagtok ti is!

Walthier Laura

Mi a legjobb élményed az itteni nyolc évedből?

Legszívesebben az utolsó

osztálykirándulásunkra tekintek vissza, amikor az osztállyal Boszniát fedeztük fel. Nagyon jó programjaink voltak, és érződött az osztály összetartása. Mellesleg a buszút is nagyon jó hangulatban telt el.

Hova mész továbbtanulni?

Jövő évben a Semmelweis Egyetemen szeretnék tovább tanulni fogorvosi szakon. Már évek óta tudom, hogy ezt szeretném csinálni, illetve mindig is az egyik kedvenc tantárgyam a biológia volt.

Mi az az nem tárgyi tudás vagy élettapasztalat, amire itt tettél szert, és ami elkísér majd?

Az évek alatt elég sok dolgot tanultam itt a Ciszterben. Ami a legjobban hiányozni fog és valamilyen szinten magammal is viszem az a rengeteg emlék illetve a barátaim akiket itt az évek alatt szereztem. Őket viszem magammal de valamilyen szinten itt is kell hagynom őket hiszen már nem együtt fogjuk túlvészelné a hétköznapokat, illetve a német órákat.

Van mottód, kedvenc idézeted?

A mottó, amit rengetegszer használtam az évek során, az az, hogy mindennek oka van. Lehet, hogy valami rossz dolog történik, de el kell fogadni, és lehet, hogy csak később értjük meg, hogy az élet az adott akadályt miért rakta elénk, sőt később lehet, hogy meg is köszönjük, hogy az akkor így alakult.

Mit üzensz az itt maradóknak?

Az itt maradóknak azt üzenném, hogy élvezzék a következő diáknapokat, és használják ki a maradék időt, amíg itt vannak. Tartsanak ki a céljaik mellett, még ha nehéz is.

Interjú Berta Annamáriával, a 12.b osztályfőnökével

Hogyan lett tanár, miért választotta ezt a pályát?

Tanárnak nem készültem. A levéltár nagyon vonzott, azért is kezdtem el másodikos gimnazista koromban latint tanulni, de kacérkodtam a joggal is. Hogy mégis tanár lettem, abban a véletlennek, az isteni gondviselésnek és Gyóni András tanár úrnak is szerepe volt

Kik hatottak önre leginkább a tanári pályán, kik voltak a példaképei a tanárságban?

Talán sokan tudják, hogy középiskolába is ide jártam, francia tagozatra. Kiváló tanárok tanítottak, nagyon sok műveltséget, törődést, tudást, emberséget kaptam tőlük. Közülük is ki kell emelnem Balog Erzsébet tanárnőt. Francia és orosz nyelvet tanított nekünk A heti 7-8 közös óra során a kiemelkedő műveltségével, biztos és magasrendű ízlésével, derűs és közvetlen egyéniségével nagyon sokat alakított rajtunk. A mindennapos tanári gyakorlatomban önkéntelenül is az ő példáját igyekszem követni.

Gyurkovics Marika embersége, Halmos Olgi néni történelem előkészítői és Poleszák tanár úr magyarórái szintén meghatározóak voltak. Hogy bölcsészkarra, történelem-latin szakra jelentkeztem, az Gyóni tanár

úr érdeme. A mi osztályunkkal kezdte a tanítást, és sokat foglalkozott velem külön is, hogy sikeresen felvételizzek. Azt, hogy ötödéves egyetemista korom óta itt taníthatok, azt is neki köszönhetem.

Milyen volt az első benyomása a jelenlegi osztályról?

Az első három évben Makkné Szabó Erika volt az osztályfőnökük. Tőle hallottam sok szépet is róluk, de azért elég problémás osztály hírében álltak. A közös munkánk kezdetén is volt nem kevés gond, de azok annyira elfelejtődtek, elhalványultak az emlékeimben, hogy csak akkor jutnak eszembe, amikor valaki fölelegeti.

Mennyire forrt össze az osztály, hogyan zajlott az összekovácsolódás?

Amikor átvettem őket nyolcadikban, akkor még nem nagyon volt kohézió. Csak kisebb klikkek, csoportok. De valahogy az évek múlásával egyre inkább alakult a közösség.

Fokozatosan lettek az iskola egyik legkedvesebb, legderűsebb, leginkább segítőkész osztályává, akiknek akkora szívük van, és mindig lehet számítani rájuk!

A derű, a kedvesség, a kreativitás és a szeretet tette kiválónak az osztályt. Meg a sok színes egyéniség.

Hogyan jutottak túl a válságokon, nehézségeken, volt-e mélypont?

Szerintem két éve volt, amikor a gerincbetegségem miatt sokáig hiányoztam, és nem tudtam velük törődni. A betegségemet is nehezen viseltem, sokkal érzékenyebb és tüskésebb lettem, ők pedig várták volna a kimaradt idő pótlását, a törődést, az odafigyelést. De aztán ezen is túl tudtunk lépni.

Mi az, amit ettől az osztálytól tanult meg? Mennyiben változott a velük töltött idő hatására?

Leginkább azt erősítette meg bennem, hogy a gyerekek irányában az egyetlen opció a feltétel nélküli szeretet, elfogadás. Ők voltak azok, akik ezt – szintén feltétel nélkül – viszonzták is. Az biztos, hogy a gyerekek irányában sokkal türelmesebb, elfogadóbb

lettem, és tudatosodott bennem a megbocsátás fontossága.

Mi a legkedvesebb emléke róluk?

Amikor az utolsó lelki napon voltunk a jezsuitáknál, a különféle gyakorlatok, feladatok során a választásukat meg is kellett indokolniuk. Ekkor szinte mindenki – olyanok is, akik fél évvel ezelőtt egy ilyen nyilvános szereplés helyett inkább „elszublimáltak” volna – nemcsak, hogy föl vállalták a választásukat, de olyan megfontoltsággal, kerek mondatokban, alapos érvekkel alátámasztva indokolták meg, hogy komolyan, majdnem elsírtam magam. Mert ez az, ahová el kell juttatnunk őket!

Ha csak három képet tarthatna meg az osztályról, mit ábrázolnának?

Egy olyant, amelyiken mind a harmincnégyen rajta vannak, egy olyant, amelyiken a Zakopanei csúcson a nagy hóban sűtkérezünk a napon és egy szerenádos/ballagósat.

Borsos Csenge

**Mire emlékszel
vissza
legszívesebben az
elmúlt nyolc évből?**

Rengeteg kisebb-nagyobb emlék maradt meg bennem az itt töltött nyolc évből, ami alatt felnőtünk.

Számtalan élményt adtak a diáknapok minden évben, de mégis a végzős év főbb eseményei

voltak számomra azok, amelyekre a legszívesebben gondolok vissza, a szalagavató, a kampány, a szerenádok és persze a ballagás. Ezen kívül a külföldi osztálykirándulásainkról, 7.-ben a szlovákiai és 11.-ben a lengyelországi útjainkról maradtak meg felejthetetlen pillanatok. Itt a Ciszterben sok baráttra leltem a kórusnak és egyéb közösségeknek köszönhetően, akikkel hatalmas élmény volt Berlinbe utazni idén februárban, illetve az utóbbi két évben az Atlantisz-programban részt venni. Nagy megtiszteltetés volt számomra az is, amikor az egyik iskolai misén az orgonához ülhettem, és a szkolát kísérhettem.

Hova mész továbbtanulni?

A Pécsi Tudományegyetem BTK osztatlan pedagógusképzésére jelentkeztem, földrajz-német nyelv szakokra. Már kisebb korom óta tanár szerettem volna lenni, többször változtattam meg a tantárgyaimat, de végül a tavalyi évben jutottam stabil elhatározásra. A családommal sokat túráztunk, illetve az országban is mindenfelé jártunk nyaralásaink során, ennek köszönhetően jól megismertem a hazai tájakat, és a földrajzot is megszerettem. A némettel sem volt sosem nagy problémám, szívesen tanultam, de a tanításnak a gondolata csak a tavalyi évben fordult meg a fejemben, és jól benne is ragadt. A tanáraink motiváltak ebben, jó példaképként előljárva, és az iskola légköre annyira megfogott, hogy itt szeretnék a későbbiekben tanítani. A jövő évben természetesen az egyetemi tanulmányok mellett tervezem folytatni a néptáncot, vagy Pécsen vagy itt az Alba Regia AMI-nál a mostani csoportomban, ezen kívül visszajönni párszor alma materembe a barátaimat meglátogatni. ☺

Mi az a legfontosabb élettapasztalat, amit az itt sajátítottál el?

Nyolc év alatt rengeteget változtam és rengeteg tapasztalatot gyűjtöttem, ami viszont mindig jól tükröződött, a nyitottság. Merjünk másokkal nyitottak

és őszinték lenni, és segítséget kérni, ha kell. Amikor ciszteres lettem, még nagyon zárkózott voltam, de sokat változtam, köszönhetően az iskolai és a táncos barátaimnak és a kórusnak is. Ezáltal bátrabb is lettem, és több lehetőségem is nyílt akár a tehetségemet megmutatni.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Az itt töltött 4 vagy 8 év hamar elrepül, ezért minden pillanatot ki kell élvezni. Nem az aggódásra koncentrálni, hanem a tanulás mellett minden lehetséges programon részt venni, hiszen ezek pontosan ezért vannak, hogy jó emlékeink legyenek, és ki tudjunk kapcsolni. Ha pillanatnyilag nem is éljük meg a legjobb élménynek akár azt az osztályviadalt vagy akármelyik másik eseményt, máshogy fogunk rá emlékezni, és jobb élményként lesz meg, mert az idő mindent megszépít.

Damniczki Bálint

*„Ne add fel soha,
soha, soha.”*

**Mi az
legmaradandóbb
élményed az
iskolából?**

Számomra az iskolás évek a covidig nagyon lassan teltek. Innen

sok emlékem van, többek között a régi suliszárnyról, amit a mostani kicsik már nem láthattak. Tudom a mostani, felújított rész modernebb, de én szívesen emlékszem vissza a régi öltözőre, ahol hierarchiaszerűen öltöztünk mi, fiúk a belső részben. Az én osztályomból senki nem volt mintagyerek a fiúk közül, de az évek elején adódó konfliktusokat átvészeltük és jó közösség lettünk. Mindenkinek az osztálykirándulás a szép emléke, szerintem ez nagyon klisé, szóval én azért is mást mondok: A covid alatti nem hivatalos osztálybulik voltak a kedvenceim, nagy részük Csákváron volt, innen is nagy pacsí Tomikámnak.

Hova mész továbbtanulni?

Kereskedelmi szakot néztem magamnak, ehhez vannak ambícióim kiskorom óta. Már alsó osztályban is cukorkával kereskedtem – jól le is szidtak érte –, ez máig megmaradt. Jelöltem a MATE-ECONOMY-t, az Óbudai Egyetemet és a BGE-t is, minden egyetemen a Kereskedelem és Marketing szakot. Aki ismer, az tudja, ez a legjobb döntés számomra.

Mi az az élettapasztalat, amit magaddal viszel innen?

Ezt elég nehéz megfogalmazni pár mondatban, de az iskolai programok és főleg a diáknapok rendkívül jó

közösséget hoznak létre. Én személy szerint a diáknapos hetek végén mindig arra jutottam, tarthatna ez jóval tovább is. A hitélet szerintem fontos, ad egy kapaszkodópontot az embernek ebben a gyors világban. Akinek még „kellemetlen” felkelni a reggeli misére, majd később belátja, adott ez a sulis egy morális kiindulási alapot.

Van mottód az életre?

Kedvenc idézetem nagypapámtól van, Gyula papától. Aki ismeri, ezt olvasva fix, hogy mosolyog majd egyet. Így hangzik: „Ne add fel soha, soha, soha.” A három soha az egyetlen magyar igazságot tükrözi.

Mit üzensz az itt maradóknak?

Akikkel a folyosón mindig pacsiztam, azoknak csak annyit szeretnék mondani, hogy élvezzék ki az időt, ami a suliból még hátra van. Bulizzatok, tanuljatok, eddzetek, és legyen időtök az emberi kapcsolatokra is. Én mindig gyorsan akartam felnőni, most lassan 19 évesen viszont még mindig 16-nak érzem magam. Bízatok magatokban, amit az ember folyamatosan és kitartoan csinál, abban verhetetlen lesz.

Miklós Brigitta

„Azért jöttem, hogy tüzet hozzak erre a világra, és mi mást is akarnék, mint hogy égjen.” (Prohászka Ottokár)

Mi a legkedvesebb élményed az iskolai évekből?

A legkedvesebb élményeim a mindennapok. Azok a hétköznapiak, amikor úgy sétáltam haza a suliból, hogy egy eredményes, hasznos, vidám napot zártam le. A közös kampányunk végzősként – azt hiszem – örök emlék lesz számomra. Azok az osztálykirándulások, amiken nem csak a házi feladatról beszélgettünk, vagy a holnapi témazáróról, hanem egymás társaságát élveztük. Lengyelország, Szlovákia és sok más hazai vidéket ismertünk meg együtt és ezáltal egymást.

Hova mész továbbtanulni?

A jövőben a bölcsész tudományok irányába tervezem a jövőm. A reál tárgyak sosem voltak az erősségeim, nem véletlenül erősítettem a b osztályt. Szívből választottam ezt az irányt és remélem, hogy a lelkesedésem állandó lesz a jövőben is.

Mi az a legfontosabb tapasztalat, amit itt szereztél a felnőtt életedre?

8 év rengeteg idő volt ahhoz, hogy a ciszter falait otthonomnak érezzem. Itt formálódtam és erősödtem, itt értek problémák és örömeim. A ciszter számomra a biztonságot jelentette. Ez a felismerés főleg

mostanában ért el, hogy biztos életem most bizonytalan talajon imbolyog. A lelki egészségünkre mindig figyelmet szenteltek tanáraink és a misék. Hiányozni fog ez a figyelem és gondviselés, hogy mindig számíthatsz hallgatóságra, ha helyzeted úgy kívánja. Egymáshoz való jószágunk – remélem – mindig megmarad bennem, és e szerint élem tovább életem.

Mi a mottód, kedvenc idézeted?

Az irodalom kedvelőjeként nehéz feladat számomra egyetlenegy mottó kiválasztása, de kedvenceim közé esik az iskola jelmondatával hasonlóságot mutató idézet, ami mellett sokszor elhaladtam a várost járva: „Azért jöttem, hogy tüzet hozzak erre a világra, és mi mást is akarnék, mint hogy égjen.” (Prohászka Ottokár)

Mit üzensz az itt maradóknak?

Az utolsó szó jogán a volt diáktársaimnak sok jó élményt és erős közösséget kívánok. A tanácsom számukra, hogy élvezzék, hogy ide járhatnak, még ha terhes is olykor. Engedjétek el néha a következő témazárót, és mérlegetek a fontosságát a feladataitoknak. Az osztályközösség a legjobb dolog, amiben részettek lehet, és talán számomra is ez fog legjobban hiányozni. Legyetek bátrak, és használjátok ki a megannyi lehetőséget a szereplésre és a fejlődésre. Ne féljétek belevágni, mert semmit sem veszthettek, amíg a Ciszter az otthonotok.

Pusztai Tamás András

„Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és Istennek, ami az Istené!” Parasztnak meg ami a paraszté!

Mi volt a legjobb élményed itt az iskolában?

Nem egy konkrét pillanatot, inkább a végzős kampány tervezésének és megvalósításának heteit. Akkor látszott igazán, hogy milyen jól összekovácsolódtunk az évek során. Ugyan nehézségekkel néha, de egyként mozgott az osztály egésze, és jó volt ezt megfigyelni.

Hol fogsz továbbtanulni?

Az Óbudai Egyetem Alba Regia karának mérnökinformatika szakán fogom tovább folytatni tanulmányaimat. Már a duális képzés kérdése is eldőlt, szóval valószínűleg a további céljaim közé erősen tartozik az iparban való elhelyezkedés. Az érettségi befejeztével pedig szeretném a magánéletemet is egy kicsit összerendezni.

Mi az a nem tárgyi tudás, amit magaddal viszel innen?

Középiskolai évem alatt jöttem rá egyik legfontosabb személyes filozófiámra. Jó jót tenni. Másoknak boldogságot okozni akár a legkisebb dolgokkal is jó érzés, saját magam emelem fel velem. Sokat segített az iskola egyházi környezete, de sokkal inkább magamban kerestem a választ, és Jézust mint irányelvet alkalmaztam.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Sok sikert, annál több kitartást, és ne felejtsetek el, hogy fiatalok vagytok, az életet meg kell élni. Ne siessetek velem!

Ruff Dorka

Mi a legkedvesebb emléked az elmúlt nyolc évből?

Emlékszem az első napra, amikor hatalmas iskolatáskával és hatalmas lelkesedéssel először mentem be az iskola épületébe. Emlékszem az első barátságra, amit itt kötöttem, az első veszekedésekre és kibékülésekre, az első ötösre, az első egyesre. Szinte mindenre, ami ebben a nyolc évben történt, tisztán emlékszem, csak arra nem tudom a választ, hogy mikor kezdett el annyira rohanni az idő, hogy már le is érettségiztünk. Rengeteg életreszóló élménnyel gazdagodtam az évek során. Énekkaros koncertek és kirándulások, hangszeres szereplések, cserkész táborok és -programok, tanulmányi versenyek, könyvtárban töltött végtelen órák, osztály szintű programok, közös bulizások, beszélgetések a díszteremben és még sorolhatnám. Mind közül azonban most a cserkészteret szeretném kiemelni. Ez ugyanis egy olyan közösség, ami mindennél többet adott nekem az évek során. Amellett, hogy megtanított a természetjárás rejtelmeire, rengeteget formálta a jellemem, és nagyban hozzájárult ahhoz, aki ma vagyok. Hálás vagyok a barátokért, akiket itt ismertem meg és az élményekért, amiket közösen éltünk át!

Hova mész továbbtanulni?

Ha jól emlékszem, amikor ötödikesként ide kerültem, még egészen más pályán képzeltem el magam, állatorvos szerettem volna lenni, azonban – ahogy ez lenni szokott – ez gyökeresen megváltozott a nyolc év alatt. A nagypapám rendőr volt, és elhatároztam, hogy az Ő nyomdokaiba szeretnék lépni. Erről a tervemről mindenki igyekezett lebeszélni, de nehezen lehetett eltántorítani a terveimtől, mert nagyon vonzott az igazságszolgáltatás világa. Persze ez az évek alatt sokat érlelődött, formálódott bennem, illetve volt, hogy más irányba húzott a szívem, de végül az

egyetemi jelentkezés során csak jogi egyetemeket jelöltem meg. Az első választásom a pécsi jogi kar. Mindig is vonzott az ottani kellemes nyüzsgés, a diákélet. És hogy miért pont a jogi pálya? Úgy érzem, ez az a terület, ami igazán érdekel, amivel aztán később megtalálhatom a módját annak, hogyan tudok másokon segíteni a megszerzett tudásommal.

Mi az a nem tárgyi tudás, amit magaddal viszel ezekből az évekből, ami elkísér életed útján?

Amikor valaki meghallja, hogy katolikus gimnáziumba jártam, általában olyan sztereotípiák jutnak eszébe, hogy apácaképző, fölösleges túlzott szigor. Ilyenkor nem győzöm elmagyarázni nekik mindennek az ellenkezőjét. Ebben az iskolában sokkal többet is kaptunk a tárgyi tudásnál. Lehetőségünk nyílt kibontakoztatni a tehetségünket, támogatókat kaptunk, akik mindig mellettünk álltak, és tudom, hogy van, akihez sok év múlva is bármikor fordulhatnék szakmai vagy személyes kérdésekkel egyaránt. Rengeteg dolgot említhetnék, amit az évek során megtanultam Tőlük, de talán azt szeretném kiemelni, hogy megértettem azt, hogy a gondjainkkal és problémáinkkal sosem vagyunk egyedül, mert van, aki sosem hagy magunkra, és mindig támogatni fog. A szüleimnek, testvéreimnek, közeli barátaimnak és tanárainknak köszönettel tartozom, amiért nap mint nap számíthatok és számíthatok rájuk bármiben.

Van-e mottód, kedvenc idézeted?

Egyszer a nagymamámtól kaptam egy kis kártyát, amire ezt az Assisi Szent Ferenc-imádságot írta :

„Uram, adj türelmet,

Hogy elfogadjam amin nem tudok változtatni,

Adj bátorságot, hogy megváltoztassam,

Amit lehet, és adj bölcsességet,

Hogy a kettő között különbséget tudjak tenni.”

Ez a kis kártya a mai napig az íróasztalom fölé ki van tűzve, és ahányszor elolvasom, annyszor elgondolkodom rajta. Úgy érzem ez az a „jelszó” aminek a mentén próbálom élni az életem. Hiszen ha belegondolunk, ez a valódi szellemi és fizikai fejlődés kulcsa, a változás és az elfogadás, valamint a legfontosabb, a kettő egyensúlya.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Élvezzétek ki az itt töltött időtök minden másodpercét! Tudom, hogy néha nehéz. Nehéz a rengeteg tanulnivaló, nehéz megfelelni a magas elvárásoknak másokkal és magatokkal szemben, viszont egyet pislantotok, és észreveszitek, hogy túl vagytok az érettségien, és azon gondolkodtok, hogy mikor fogtok elköltözni otthonról. Az évek során sokszor

gondoltam arra, hogy milyen jó lenne már egyetemre járnunk, szabadnak lenni, és most, hogy ez eljött, az jár a fejemben, hogy magam mögött kell hagynom mindazt, amit annyira megszerettem. A közösségeket, amiknek a tagja voltam, az embereket, akik a mindennapjaim részei voltak és végül, de nem utolsó sorban az iskolámat.

Kedves Ciszteresek!

Köszönöm, hogy Veletek tölthettek ezt a nyolc hihetetlen évet! Remélem, hamarosan viszontlátjuk egymást! Addig is gyűjtsetek szorgosan a szebbnél szebb emlékeket! Ígérem, én is így teszek majd.

Tóth Marietta Júlia

Mi a legmaradandóbb élményed az elmúlt nyolc évből?

Számomra a Ciszter maradandó élmények nagy csokrárt adta. Lehetőséget a kiteljesedésre, saját magam megismerésére. Legkedvesebb élményeim a Fejér Holló diákszínpaddal vannak. A színpad fénye, a közösség ereje és Ferenczy Noémi tanárnő biztos támogatása színessé tették a napjaim. Az ebben az évben bemutatott Kurázi anyuban főszerepet kaptam. Számomra ez

megtisztelést, felelősséget jelentett. A próbák alatt és között az élet nehéz kérdéseiben mélyedhettem el. Örökké el fog kísérni. Másik életre szóló élményem, amit az iskolának köszönhettem, hogy kijuthattam Olaszország szívébe, ahol titkokat sutogó városokat láthattam, és olyan mélyen merülhettem el a kultúrában, történelemben és hitben, ahogy az embernek csak ritkán adatik meg.

Csodás élményeket éltem meg ebben az iskolában, de most egy új út vár. Továbbtanulni gépészmérnöknek szeretnék, és ebből szeretném továbbfejleszteni később magam. Számomra a műszaki világ nagyon vonzó, hiszen tele van lehetőségekkel és kihívásokkal. Két éve jöttem rá, hogy ez az, ami igazán érdekel, és azóta ez az érzés csak erősödött bennem. A művészet az egyik legfontosabb dolog számomra, ami nélkül nem tudnám elképzelni az életemet, emellett pedig a reál tudományok terén lévő érdeklődésem egy balanszot nyújt számomra.

Amikor az iskolába jöttem, előtte egy idézetet olvastam és osztottam meg édesapámmal: „a tanulás nem felkészülés az életre, a tanulás maga az élet”. Az eltelt nyolc év végére sikerült ténylegesen megértenem, amiben a Ciszter segített nekem. Ez a

mondat elfog engem kísérni mindig. Visszatekintve én azt látom, hogy az én középiskolás éveim jobbak nem is lehetnek volna. Sok szeretettel teli ember vett körül, olyan tanárok, akikkel őszintén tudtam beszélni bármiről, és lehetőség, hogy fejlesszem magam sokféle téren. Kívánom minden diáknak, aki most még a Ciszter padjait koptatja vagy valaha fogja, hogy ők is így tekinthessenek vissza az iskolában töltött évekre, mint most én. Kíváncsian várom, hogy megismerhessem a jövő cisztereseit. Az biztos, bármikor térek is vissza, azt boldogan fogom tenni, és mindig megsimítom majd Kunó könyvét, emlékezve ezekre a csodás évekre.

Varga Jusztiina Emma

„Meg tudom csinálni, megvalósítom minden álmom!”

Mi a legemlékezetesebb élményed az iskolai évekből?

Számomra a legemlékezetesebb dolog a Ciszterben eltöltött 8 évem alatt a közösség és annak összetartása/összetartozása volt. Ez főleg a diáknapokon és hasonló rendezvényeken mutatkozott meg a legjobban. Emlékszem, hogy az idei diáknapok valamely eseményén mindenki a tesiteremben ült, és én körbenéztem, már-már nosztalgikusan tekintettem iskolatársaimra, és akkor jött a gondolat, hogy: Igen! Mi egy közösség vagyunk.

Hova mész továbbtanulni?

Orvosi egyetemre, illetve mentőtiszt szakra adtam be a jelentkezésemet. Mindenképpen az egészségügyben szeretnék dolgozni a jövőben. Célom az, hogy beteg embereken segítsék és életüket menthessek.

Milyen nem tárgyi tudást viszel magaddal innen?

Ez az iskola egy nagyon különleges és fontos értékrendet képvisel. Megtanítja nekünk az alapvető illemszabályokat az öltözködésben és a viselkedésben is. Régebben ezt nem tartottam annyira fontosnak, de tapasztalom, hogy a mindennapi életben nagy segítségemre van, és most jövőm rá igazán, hogy mennyire fontos szerepe van. Emellett egyházi iskola lévén a vallásgyakorlás is alapvető szempont. Az iskolától kapunk egy olyan hitéleti lehetőséget, amire egész életünkben támaszkodhatunk.

Van mottód?

Jelenlegi kedvenc mottóm az érettségire való készüléskor született meg elsősorban a tanulásra ösztönzésem

céljából, de az élet bármely területén hasznosítható. „Meg tudom csinálni, megvalósítom minden álmom!” Ezt egy lapra felírva felragasztottam a tükrömre. Rosszabb napjaimon és kisebb kudarcaim esetén is motivációt és erőt ad számomra a folytatáshoz.

Mit üzensz az utánad jövőknak?

Azt üzenem az itt maradóknak, hogy élvezzék ki gimnáziumi éveik minden egyes pillanatát. Vegyenek részt a közösségi eseményeken, hiszen ezek azok az emlékek, amikre biztosan egész életünkben emlékezni fogunk és boldogsággal tekintünk majd vissza.

Vida Krisztián Márk

„Ha nem alakul minden kedvezően, a szerencsét iparkodással kell előmozdítani.”

- Julius Caesar-

Mi a legjobb emléked az itteni iskolai évekből?

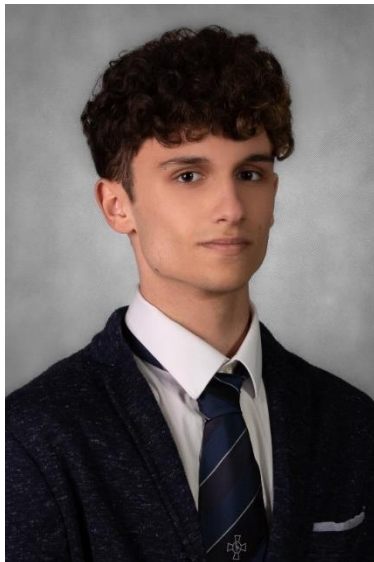
Szerintem nagyon nehéz egyetlen emléket kiemelni ebből a csodálatos nyolc évből, amit itt tölthettem a Ciszterben. Nagyon sok remek barátot szereztem ebben az iskolában, és rengeteg szuper dolgot éltünk át együtt, különösen az osztálytársaimmal, akik teljesen a szívemhez nőttek a hosszú évek alatt. Ha valaki hirtelen megkérdezné tőlem, hogy mi volt a legemlékezetesebb élményem a ciszterben, szinte biztosan azt mondanám, hogy az ideai diáknapi vagy a lengyelországi kirándulás. Felemelő érzés volt, hogy az egész osztály ennyire jól összekovacsolódott a diáknapiakon, és hihetetlenül jól éreztem magam a végzős kiránduláson. Ezenkívül megszámlálni sem tudom, hányszor tettük vidámmá egymás napját a folyamatos jó hangulattal, az állandó bohóckodással, poénokkal, vagy éppen kerültünk együtt bajba, segítettük át egymást a nehéz időszakokon.

Hova mész továbbtanulni?

Már elég régen megfogalmazódott bennem, hogy a jogi pályát fogom választani, ezen belül is ügyvédként szakosodni. A Pécsi Tudományegyetem jogi karán szeretném folytatni a tanulmányaimat. A jövőben szeretném a lehető legtöbbet kihozni magamból, és erre szerintem ez a karrier tökéletes számomra.

Mi az az itteni élettapasztalat, ami elkísér?

Iszonyatos mennyiségű tárgyi tudást szereztünk az évek során, azonban azt hiszem, az élettapasztalat, amit ez a hosszú idő nyújtott számunkra, még fontosabb az életünkre nézve. Én például azt emelném ki, hogy megtanultam az emberi kapcsolatok

fontosságát, nagyon nyitott lettem új emberek megismerésére, és ezáltal sokat gazdagodott az egyéniségem.

Mit üzensz az itt maradóknak?

Minden kedves itt maradó barátomnak és diáktársamnak üzenem, hogy éljetez meg minden pillanatot. Fel a fejjel! Mindig nézzétek a dolgok jó oldalát. Megígérem, ezernyi örömben lesz még részetek a Ciszterben. Én még mindig nem hiszem el, milyen gyorsan eltelt ez a 8 év. Az idő hamar elrepült, de a szép emlékek mindig megmaradnak. Remélem, ti is ilyen boldogan fogtok majd visszaemlékezni arra a rengeteg élményre, amit a Ciszterben szereztek.

Virányi Gergely

Mi a legjobb emléked innen az iskolából?

Egyetlen emlékezetes pillanatot nem tudok kiemelni, ami azt jelenti, hogy nagyon sok emléket szereztem az itt töltött éveim alatt, mint például a sokat emlegetett diáknapi, vagy amikor az avatottjainknak segítettünk.

Hova mész továbbtanulni?

Furcsa lesz, hogy a jövő tanévben teljesen új környezetben fogom találni magam. Jövőre a Pécsi Tudomány Egyetem Közgazdaságtudományi karára szeretnék járni. Mindig is érdekelték a gazdasági ismeretek és a matematika.

Mi az a legfontosabb élettapasztalat, ami az itteni évek alatt kristályosodott ki benned?

Lehet hogy sok barátot szereztem a ciszteresi évek alatt, de igazán közeli csak kevés van.

Van mottód vagy kedvenc idézeted?

Egy elismert embertől idézve:

„Van célom” - Előd atya

Mit üzensz az itt maradóknak?

Használjátok ki a ciszteresi éveiteket, mert az utolsó pár év nagyon gyorsan elfog telni.

Interjú Nádasi Richárddal, a 12.b osztályfőnökével

Miért lett tanár? Volt más terve?

Azt mindig is tudtam, hogy emberekkel szeretnék foglalkozni, de csak a gimnáziumi diákéveim végén kezdett körvonalazódni bennem, hogy a tanári pályát fogom választani. Még az egyetemi időszak első felében is bizonytalan voltam, leginkább a pszichológia szakra való átjelentkezéssel kacérokodtam. De végül maradtam az eredeti tervemenél, és utólag azt mondhatom, egyáltalán nem bántam meg, hogy a pedagógusi életpálya mellett döntöttem. Tanári hivatástudatom megerősödésében pedig a jelenlegi osztályomnak is különösen nagy szerepe volt.

Gondolt arra, hogy más tantárgyat (is) tanítson?

Az érdeklődésemből fakadóan önismereti és etikai kérdésekkel szívesen foglalkoznék tantárgyi keretek között is, de az angol nyelv, illetve a történelem párhuzamos tanítása is kellő változatosságot és kihívást kínál a mindennapi munkám során.

Kik voltak a legmeghatározóbb egyéniségek tanárrá válásában?

A tópartis diákévek alatt leginkább a két választott tantárgyamat tanító pedagógusok, Kasper Teréz és Rónyai Zoltán hatottak rám. Nekik szakmailag és emberileg is nagyon sokat köszönhetek. Csakúgy, mint jelenlegi kollégáimnak, Kochné Székely Zsuzsannának, Berta Annamáriának, Kónyané Gál Edinának és Tóth Baláznak, akik idekerülésem óta, immáron tizedik éve folyamatosan mentorálnak, támogatnak engem.

Mit szeret legjobban a tanításban?

Röviden: az interakciót. A pedagógiai munka folyamatos interaktivitást kíván meg diákkal, kollégával és szülővel egyaránt. Hiszem, hogy a közösen végzett munka mindig meghozza a gyümölcsét úgy szakmailag, mint emberileg, ami később örömmel és büszkeséggel tölt el. A másik, számomra nagyon előnyös misztériuma a tanári hivatásnak a változatosság jelenléte az állandóságban.

Mi volt az első benyomása a jelenlegi osztályáról?

Nagyon pozitívak voltak az első benyomásaim. Már az első találkozásunk, a beiratkozás előtt osztálytalálkozót szerveztek, nagyon lelkesen vágunk bele a közös kalandba.

Hogyan zajlott az osztály összekovácsolódása?

A reményteljes kezdést és a kibontakozás lehetőségét nagyon hamar megtörte a pandémia újabb hulláma, illetve a digitális munkarend hosszú időszaka. Amikor visszatérhettünk az iskolába, nagyon komoly kihívást jelentett számomra az, hogy a közösség iránti igényt feltámasszam a többségben. Tetőfokára hágott a klikkesedés, illetve sokan az egyéni érdekeik mentén vonakodva vettek részt az iskola és az osztály életében. A végzős évre fordulva azonban a számos közösségi élménynek köszönhetően érzésem szerint az osztály magára talált.

Mik voltak a legszebb emlékei az osztályról?

Képekben leginkább a szalagavató bál estéje, az osztálykarácsonyok meghittsége, a végzős csehországi körutazás szépségei, illetve az idei

királyválasztás közös ünneplése jön bennem elő.

Mi az, amit ettől az osztályától tanult meg, miben változtatta meg Önt az osztályával töltött idő?

A legtöbbet talán a türelem, a rugalmasság és az empatikus készségek terén fejlődtem általuk. De ebben a folyamatban természetesen az is szerepet játszott, hogy a velük töltött időszakban a két óvodáskorú fiam is sokat formált a személyiségemen. Fontos tanulság számomra a jövőre nézve, hogy nem lehet és nem is kell mindenkinek megfelelni.

Albrecht Dóra

„Ha félsz a bukástól, akkor nem érdemled meg a sikert.”

Mire emlékszel vissza legszívesebben az elmúlt négy évből?

Ha az elmúlt négy évet definiálnom kellene egy szóval, akkor a legjobb szó rá a hullámvasút lenne, mert meg voltak a mélységei és a magasságai is, de a rosszabb pillanatok hamar elszálltak, mert nagyon jó emberekkel, tanárokkal, és barátokkal voltam körülvéve, illetve a családom is támaszom volt az elmúlt években, és végig támogattak, amiért nem lehetek eléggé hálás. Amikor először léptem be az iskolába, nagyon félttem, hogy szeretni fognak-e, hogy lesznek-e barátaim, de szerencsére ebben nem értek nehézségek, mert hamar nagyon jó barátnőket szereztem, és a velük töltött időre emlékszem vissza a legjobb szívvel. Mindezek mellett a tanárimért is hálás vagyok, hiszen mindenben segítettek, és ott voltak, ha szükségem volt rájuk. A legjobb emlémeim az iskolában azok a programok voltak, amiben az osztályunk egy egészé fejlődött. A legkedvesebb pillanatom a négy év alatt az volt, amikor a diáknapi utolsó napján a 12. c osztályt kiáltották ki győztesnek, hiszen az osztályom ezt szívvel-lélekkel csinálta, és úgy éreztük, hogy végre eljött a mi pillanatunk.

Hova mész továbbtanulni és miért ezt választottad?

A 2024-25-ös tanévet az ELTE Bárczi Gusztáv Gyógynevelési Karán kezdem meg, ha minden a terv szerint halad. Még nem igazán tudom, hogy mi lesz velem a jövő évben, hiszen minden meg fog változni körülöttem, de szeretném az egyetemi évek minden pillanatát jól megélni, és kihasználni minden lehetőséget, ami adódik. A választásom végül azért ez a szak lett, mert mindig is emberekkel akartam foglalkozni és ezen a pályán egy plusz lendületet ad az, hogy embereknek tudok segíteni, amivel megkönnyíthetem, és megváltoztathatom az életüket a pozitív irányba.

Van mottód, kedvenc idézeted?

„Ha félsz a bukástól, akkor nem érdemled meg a sikert.” Az évek alatt ez a mondat motivált engem abban, hogy ne féljek belevágni az ismeretlenbe.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Amit üzenek az itt maradóknak, hogy éljétek, és használjátok ki minden pillanatot, amit még a Ciszterben töltötök, és gyűjtsetek minél több jó emléket.

Bakonyi Zsófia

Mire emlékszel vissza

legszívesebben, mi volt a legjobb élményed itt az iskolában?

Bár nekünk csak négy évünk volt itt az iskolában, mégis rengeteg jó élményt tudunk szerezni.

Számomra a legjobb emlék a diáknapi hetek voltak. Az előző években is mindig

nagyon jól sikerültek, jó volt kicsit kiszakadni a megszokott hétköznapi életből. Idén, végzősként ez egy teljesen más élmény volt, és azt hiszem, csak még jobban megszerettem ezt az eseményt. Ez különösen összehozta az osztályunkat, nagyon jól tudunk csapatban működni, mindenki odatette magát. Felejthetetlen pillanat volt a győzelem utáni ünneplés is.

Mit tervezel a jövő évre?

Rekreáció és életmód szakot jelöltem meg az ELTE-n. A jövőre nézve rengeteg tervem van, több lábon szeretnék állni, és ez lenne az egyik. Emellett nagyon érdekel még a diéta, a mozgás és a sportolás, szeretnék minél többet tanulni az egészséges táplálkozásról és annak módszereiről, ezért választottam ezt a szakot.

Mi az a nem tárgyi tudás, amit magaddal viszel innen?

Megtanultam az emberi kapcsolatok fontosságát. Illetve a négy év alatt – azt hiszem – mindannyian felnőttünk és megtapasztaltuk, hogy vannak helyzetek, amikor csakis magunkra számíthatunk.

Van mottód, kedvenc idézeted?

Igen, van, Horatius egyik alapelve, a Carpe diem, miszerint éljünk a mánap. Minden napunknak legyen meg az értelme, meg kell ragadni minden lehetőséget és élvezni a jelen pillanatot.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Tipikus sablonos szövegnek tűnhet, hogy élvezzétek, amíg tart. Én sem hittem el, mikor mindenki azt mondta, hogy nagyon hamar el fog telni a gimis évek, sokszor vártam a végét. Most, mikor már valóban elballagtunk, leérettségiztünk és visszagondolok a négy évre, az első, ami eszembe jut, hogy milyen gyorsan elrepült. Úgyhogy ne sürgessétek az időt, hiszen úgyis el fog telni, hamarabb, mint gondolnátok, inkább élvezzétek minden percét.

Bakter Borbála

„Légy őszinte!”

Mi volt a legjobb élményed itt az iskolában?

Biztosan sokan fogják ezt az eseményt említeni, de számomra ténylegesen az utolsó évi diáknapok, a kampány a kedvenc emlékem. Rengeteg munkát fektettünk bele abba a kampányba, az előkészületek nagyon sok időt vettek el,

viszont teljes mértékben megérte. Nekünk azelőtt nem volt olyan igazi diáknapok érzésünk különféle okok miatt, ezért is hagyott bennem nagy nyomot az a 2 hónap az utolsó évben. Az összes akadályt legyőztük, együtt ott voltunk minden fontos eseményen, a gólyáink, tanáraink támogattak minket, és közben jól is éreztük magunkat, ez talán a legfontosabb. A győzelmünk az egész osztály munkáját dicséri, és ez a legjobb az egészben. Persze ezen kívül is rengeteg élményt szerezhettem a 4 év alatt a cserkészet, a CMC és minden egyéb miatt, amibe valamilyen nem hivatalos módon belekerültem.

Az osztálykirándulások, a szalagavató, a Ciszterfeszt, a nulladik órák, az automatás kávé, a 6-os, majd a 201-es terem mindig is nosztalgikus élményeket fognak bennem felidézni. Pont emiatt jó visszaneézni a képeket, felemlgetni a sztorikat, hiszen mégiscsak itt nőttünk fel.

Mi az a nem tárgyi tudás, amit magaddal viszel, ami elkísér életed útján?

Rájöttem, hogy nagyon is fontosak az emberi kapcsolatok és az, hogy megmaradjunk embernek. Lehet rengeteg díja, előnye, eredménye az embernek, de ha visszagondolsz magadra, nem azok lesznek az értékesek. Sokkal inkább az fog számítani, hogy ki segített tovább akár egy szóval is életed bármely szakaszán, és kire számíthatsz úgy igazán.

Van mottód, kedvenc idézeted?

Ez nem is egy igazi mottó vagy jelmondat, de aki ismer, tudja, hogy rám mindenképp igaz: Légy őszinte! Lehet, hogy fájdalmas vagy sértő, de az igazság mindig a fontosabb. Illetve bátran vállaljatok fel a véleményeteket, álljatok ki magatokért, mert lehet, hogy ezzel el tudtok halasztani egy 600-as kört a rózsában vagy leszavazni egy csúnya sárga szalagavató ruháshoz.

Mit üzensz az itt maradónak?

Nem szeretném a szokásos kliséket leírni, azokat szerintem már mindannyian tudjátok magatoktól is. Csak annyit ne felejtsetek el, hogy a tanárok

(általában) értetek noszogatnak annyit, a rendszeres házik a pótvizsgáktól mentenek meg, és Juditnál a melegszendvics éri meg a legjobban. (Más hasonló tippekért pedig tudjátok, hol kell keresni bármelyik végzős diákot. 😊)

Csüri Bence Ferenc

„Ha valamibe belekezdünk, azt csináljuk végig úgy, hogy mindent kihozunk magunkból”

Mire emlékszel vissza legszívesebben az elmúlt négy évből?

Számomra az egyik legemlékezetesebb élmény az az idei diáknapok volt, mivel az osztályom egy olyan csapatná tudott alakulni, amit az elmúlt 4 évben csak a diáknapok időszakában éreztem.

Természetesen megkoronázta ezt az élményt, hogy a hét végén mi hozhattuk el a koronát, annál boldogabb, mint az eredményhirdetés végén, nem igazán voltam az iskolában, de nem csak a diáknapok adott számomra boldog emlékeket, ott vannak az órák utáni beszélgetések a

díszterem előtt vagy azok a boldog, vicces pillanatok, amiket az osztálytársaimmal, barátaimmal közösen szereztünk ebben az iskolában.

Hova mész továbbtanulni?

Én jogot szeretnék hallgatni a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen. Azért a jogot választottam, mivel a diákéveim alatt is sokat dolgoztam a diákérdekképviselet világában, emiatt ez a szakirány áll hozzá a legközelebb. A Pázmányban pedig az fogott meg igazán, hogy hasonlóan családias és befogadó, mint a ciszter, és ezért nekem nagyon megtetszett.

Mi az a legfontosabb élettapasztalat, amit itt szereztél, és ami elkísér életed útján?

Szerintem a csapatban dolgozás és a kommunikáció az a két skill, ami az itt töltött időben a legtöbbet fejlődött, mivel a diákok számára tervezett programok erre ösztönzik az osztályokat, így rá vannak kényszerülve, hogy fejlődjenek ezen területeken, ami szerintem hasznunkra fog válni majd a felnőtt világban. Bár szerintem minket, ciszteres diákokat a ciszteres felfogásunk és értékrendünk is elkísér majd

életünk végéig – nem csak az a tudás és élménysokaság, amit itt kaptunk, hanem az az értékrend, amiben nevelkedtünk.

Van mottód, kedvenc idézeted?

Nincs kimondottan mottóm, az az életfelfogásom, hogyha valamibe belekezdünk, azt csináljuk végig úgy, hogy mindent kihozunk magunkból, és ezért is tetszett meg számomra nagyon a tablónkon lévő idézet, mivel erre erősít rá az is, emiatt az elmúlt időszakban ez vált a legtöbbször mantrázott szövegemmé, ami segített az akadályokon túljutni. Bethlen Gábor: Nem mindig lehet megtenni, amit kell, de mindig meg kell tenni, amit lehet.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Hozzák ki magukból azt, amit csak ki tudnak, és tegyenek meg mindent ahhoz, hogy elérjék céljaikat és próbáljanak minél több lehetőséget megragadni, ami eléjük kerül, mivel így olyan élményeket szerezhetnek, ami életük végéig velük lesz. Legyenek büszkéek arra, hogy ciszteresek, mert itt olyan dolgokat kapunk útravalóként, amit más iskolákban nem kapnánk meg.

Elbert Máté

Mi volt a legjobb élményed itt az iskolában?

Rengeteg jó élményben volt részem, nem nagyon tudok dönteni, mi volt a legjobb. Szívesen emlékszem vissza a színjátszós előadásokra az iskolában és a Vörösmartyban, a berlini énekkaros fellépésre, osztálykirándulásokra itthon-külföldön, táborokra és természetesen az idei évi diáknapokra. Ahogy az a hét sikerült, az egy évvel azelőtt csak egy utópista elmélet volt. Remek volt látni az osztályunk egységét.

Hova mész továbbtanulni, mit tervezel a jövőre?

Sokat gondolkodtam ezen az elmúlt 2 évben, a tanárságtól kezdve a katonaságon át a színészetig sok minden megfordult a fejemben, végül a gazdasági terület mellett tettem le a voksom, azonban sok más tervem is van, hogy miket szeretnék csinálni, megvalósítani életem során.

Mi az a nem tárgyi tudás, amit magaddal viszel innen?

Hálás vagyok az iskolának, hogy igen erős morális, erkölcsi értékeket adott életemnek, amelyek bizonyosan végig fognak kísérni életemen. Sokat tanultam tanáraimtól, barátaimtól egyaránt. Megtanultam közösségekben és a közösségért dolgozni. Kialakult, vagy inkább továbbfejlődött a pozitív világlátásom, hogy minden helyzetben igyekszem megkeresni annak a jó oldalát.

Van kedvenc idézeted, ami életed jelszava lehetne?

„Imádkozz, reménykedj, ne aggódj” – Pio atya ezen idézetét szeretem, mert hajlamos vagyok feleslegesen aggódalmaskodni. Ennek az idézetnek a tartalma szerintem egy jó üzenet bárkinek, bármikor, bármilyen feladat, nehézség közepette.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Ne görcsöljétek annyira rá a dolgokra, az élet túl rövid ahhoz, hogy fölöslegesen stresszeljétek. Próbáljatok ki a suliban minél több mindent, „játsszatok színt”, énekeljétek, cserkészkedjétek. Tanuljatok, fejlesszétek magatokat lelkileg, testileg. Vegyetek részt a közösségszervezésben, legyetek aktívak, legyetek példaképek mások számára. Élvezzétek ki ezt az időt, amíg gimnazisták vagytok. Isten áldjon titeket!

Isztl Csenge

„Ne félj a vihartól, hanem tanulj meg táncolni az esőben!”

Mire emlékszel vissza legszívesebben az elmúlt négy évből?

Szebbnél szebb élmények kötnek a Ciszterhez, annak ellenére, hogy a 9. osztály nagy részét otthon töltöttük. Többek között a velencei osztálykirándulások, Láthatatlan színház, osztálymisék, szünetbeli kártyázások, végzős kirándulás, szalagavató, tesiórák.

A golyáinkkal is nagyon jó kapcsolat alakult ki, ezért szívesen emlékszem vissza az avatásukra és a diáknapok alatti közös szurkolásokra. A hosszabb-rövidebb baráti beszélgetéseket sem fogom elfelejteni.

Hova mész továbbtanulni?

Miért ezt választottad?

Mindig is emberekkel szerettem volna foglalkozni, azonban csak az utóbbi fél évben lett biztos a döntésem. Végül Debrecenbe, a dietetika

szakra adtam be a jelentkezésemet. Nagyon kíváncsi vagyok a testünk működésére, és arra, hogyan tudjuk ételek útján segíteni és gyógyítani szervezetünket. Remélem, hogy sok érdekes dolgot fogok tanulni, amit majd tudok is hasznosítani a későbbiekben.

Mi az a nem tárgyi tudás, amit magaddal viszel, mi az a legfontosabb élettapasztalat, életbölcesség, amit az itt töltött évek alatt szedtél magadra?

A tanáraink nem engedték, hogy beérjem kevesebbel, és – bár nekem ez akkor teher volt – utólag mégis köszönettel tartozom, hogy nem engedték, hogy feladjam. Egy Ferenczy tanárnőtől kapott mondatot szeretnék idézni: „A tetteinknek mindig következménye van”. Mindemellett nagyon sokat adott nekem az iskola egyházi szellemisége, és hálás vagyok, amiért részt vehettem ilyen programokban.

Van-e mottód, kedvenc idézeted?

„Ne féj a vihartól, hanem tanulj meg táncolni az esőben!”. Ebben az évben többször is eszembe jutott ez az idézet. Próbálok a feladataim közben olyan dolgokra is fókuszálni, odafigyelni, amik feltöltenek, és egy-egy „vihárban” meglátni a szépet és a jót.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Vegyetek részt az iskola által kínált programokban, és élvezzétek ezeket. Amikor csak tehetitek, menjetek be a kápolnába! Merjetek önmagatok maradni, és felvállalni azokat az értékeket, amiket képviseltek. A tanulás mellett kapcsolódjatok ki, és fedezzétek fel, hogy a tankönyveken túl is van élet.

Povlács Míra

Mire emlékszel vissza legszívesebben az itteni iskolai éveidből?

Számomra kiemelkedően az idei Diák Napok az az időszak, melyre bármikor szívesen emlékszem vissza. Mivel mi 2020-ban, tehát a Covidban érkeztünk, illetve a felújítás kellős közepére, az osztályunknak eltartott egy ideig, míg megtapasztalhatta az igazi Ciszterci diákéletet. Ez az idei viszont véleményem szerint kiemelkedő volt. De maga a hatos, illetve 201-es teremhez is szép emlékeim fűződnek, hiszen itt töltöttem négy évem nagy részét.

Hova mész továbbtanulni?

Jelentkezésemet a Pécsi Tudományegyetem jogi karára adtam be. Az elmúlt négy évben volt több terv, merre menjek tovább, ám mindig vissza-visszatért a jogi érdeklődésem, ezért úgy döntöttem, belevágom a fejszém ebbe a (sokak szerint) nehéz megpróbáltatásba. Remélem, a következő tanévet már az egyetememen tölthetem.

Mi az a nem tárgyi tudás, amit itt szereztél, és magaddal viszel felnőtt életedbe?

Bármennyire meglepő, elsajátítottam a gyors problémamegoldó képességet. Mikor megtudtam egy váratlan röpdolgozatot vagy felelést, ki kellett találni valami megoldást. Ez lehetett épp egy nagyon jó magyarázat vagy gyors tanulás a 15 perces szünetben. Komolyra fordítva a szót, megtanultam alkalmazkodni, és a véleménybefogadó képességem, illetve a kritikus gondolkodásom is elkezdett kialakulni, és nagyon sokat is fejlődött.

Van kedvenc mottód?

Két ilyen mottóm is van. Az egyik osztályfőnököm, Ricsi bácsi ikonikus mondata: „Ne csak nézz, mint Rozi a moziban.” Hajlamos vagyok csak nézelődni, és megy az időm, mikor számolva vannak a percek. Ilyen volt néhol ez az évem is, főleg tanév eleje. Erre emlékeztetnem kell magam.

A második pedig a tablónkon is megtalálható idézet Bethlen Gábortól: „Nem mindig lehet megtenni, amit kell, de mindig meg kell tenni, amit lehet.” Gyakran érzem úgy, hogy egy olyan szituációban vagyok, melyből nem tudom, hogy fogok kilábalni, vagy épp

az előbb említett gyors megoldóképességem nem elég gyors és nem elég megoldó. Ilyenkor gondolkodom erre.

Mit üzensz az itt maradóknak?

Én Bethlen szavait szeretném tovább adni az alattam járó évfolyamoknak, mivel szerintem nagyon tanulságos, motiváló és egyfajta reményt sugároz. Emellett élvezzétek ki minden percét, és éljétek meg minden érzelmet, legyen az düh vagy boldogság, mert erről szól a gimnázium.

Radics Panna

Mi volt a legjobb élményed innen az iskolából?

Számomra a mindennapjaimat az itt szerzett barátaim dobták fel, nagyon sok élmény köt hozzájuk.

Iskolaszinten viszont az idei diáknapok volt a fénypontja az itt töltött éveimnek. A

sok készülődés és forgatás összehozta az osztályt, főleg amikor nyertesként kihirdettek minket. A jó élménybe beletartozott az a nagyon sok támogatás is, amit a gólyáinktól kaptunk. Rettentő jól esett, még jobban feldobták a kampányunkat, valamint velünk együtt örültek a győzelmünknek.

Hova mész továbbtanulni?

Én a győri angol nyelvű gazdálkodási és menedzsment szakra megyek tovább, mivel érdekel a menedzsment és a vezetői pozíciók, de mindenképp tervben van, hogy kiutazok külföldre is. Nagyon szívesen ismerkedek különböző országok kultúráival és az ottani emberekkel, szóval mindenképp ki szeretnék menni külföldre tanulni.

Van mottód, kedvenc idézeted?

Ha mottót kell választani, akkor mindenképp „carpe diem” lenne az. Motivál arra, hogy élvezzem a mindennapjaim, és ragadjam meg az adódó lehetőségeket. Emellett arra is, hogy élvezzem az életet még a sok tanulás és nehézség mellett is.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Az itt maradóknak azt szeretném üzeni, hogy élvezzétek ki az életet, és ne féljétek kihasználni az adódó lehetőséget. Éljetek a mánap, és ne féljétek megvalósítani az álmaitokat!

Zsombók Imola

„Ha rosszkedvű vagy, próbálj felvidítani valakit, és hamarosan te is vidám leszel.”
(Louisa May Alcott)

Mire emlékszel vissza legszívesebben az elmúlt négy évből?

Kedvenc emlékeim között tartom számon a tollaslabdacsatákat tesiórán, azokat a

magyar- és franciafaktos órákat, amikor a tananyagot egy kicsit félretéve inkább az élet nagy kérdéseiről elmélkedtünk együtt, és végül, de nem utolsósorban az emlékezetes tizenegyedikes lyukasórákat.

Hova mész továbbtanulni?

Szeptembertől Budapesten, a Károli Gáspár Református Egyetemen fogok tanulni ápolás és betegellátás szakon. Ezt a döntést hosszas gondolkodás előzte meg, mert nagyon sokáig nem tudtam, mivel szeretnék foglalkozni. Tizenkettedik elejére fogalmazódott meg bennem, hogy olyan munkát szeretnék, amivel segíteni tudok másokon. Több különböző szakot is megjelöltem, de első helyen az ápolói van.

Mi az az életbölcesség, amit itt szereztél?

Az idő nagy érték, amit meg kell tanulni tudatosan kezelni, hogy mindenre jusson belőle, ami fontos. Arról, hogy mi a fontos, mindenkinek eltérő listája van. Amit én a ciszteres éveim során felismertem, hogy nem árt, ha ezen a listán helyet kap a pihenés és az Istenre szánt idő is. Ha ezekre jut idő, az segít, hogy ne csak átszaladjak az életen, ne túléljem a dolgokat, hanem megéljem.

Utolsó szó jogán mit üzensz az itt maradóknak?

Két dolgot üzennék, az első egy bibliai idézet: „Ezért remélj az Úrban és légy erős, légy bátorsággal és bízzál az Úrban!”

A második pedig csak egy praktikus tanács: mindig legyen nálad tű, cérna és kanál.

Franciaországi cserekapcsolat eseményei 2024

2024. március 18.(hétfő) - március 25. (hétfő) között 6. alkalommal járt nálunk diákcsoport az angers-i Collège de la Madeleine iskolából. 13 tanuló érkezett az idei évben, kísérőik Sarah Dogon és Marie-Alice Mahout tanárnők voltak.

Kedd reggel Orosz Ágoston igazgató úr köszöntötte a csoportot az irodájában, majd körbevezettük őket az iskola épületében, jártak a könyvtárban, a kápolnában, a díszteremben és az iskola új szárnyában. Vámosi Attiláné tanárnő a menzai ebédnél segédkezett a csoportnak, aztán körbejártuk a város nevezetességeit.

Szerdán a magyar és francia diákok közösen Budapestre látogattak. A Nemzeti Színházban vettünk részt kulisszabejáráson, délután a Parlamentet néztük meg, aztán a Holokauszt emlékművet a Duna-parton.

Csütörtökön és pénteken a találkozó témájával kapcsolatos foglalkozások voltak az iskolában. Énektanulás a Nyomorultak c. musicalből. Az előadások kezdetén és végén alkalmazott konferanszié szerepre készültek a gyerekek. Francia, angol és magyar nyelvet is használták a felkészülés során. Ezenkívül különféle színpadi helyzetgyakorlatok is voltak. Ferenczy Noémi tanárnő segítségével csütörtökön a francia diákok villámlátogatást tehettek a Vörösmarty Színházban.

A magyar fogadócsaládok szerveztek programokat a francia diákoknak a hétvégére. Elvitték őket többek között például Budapestre, a Balatonhoz.

2024. március 25-én reggel pedig az iskolakezdéssel egy időben a francia csoport hazaindult.

2024. április 10.(szerda) - április 17.(szerda) között pedig a magyar diákok utaztak a franciaországi Angers-be a csereprogram folytatásaként. Reggel 8:30-kor közösen bérelt busszal indultunk a repülőtérre az iskolától. Repülőgéppel Párizsba utaztunk, ahonnan nagysebességű vonattal (TGV) Angers-be mentünk. Este fél tízre értünk oda.

Másnap, csütörtökön a francia iskola igazgatója köszöntött bennünket, süteménnyel és üdítővel kínálta csoportunkat. Ezután a francia diákok megmutatták iskolájukat a magyar diákoknak. Majd a belvárost néztük meg és a katedrális. A vár

mellett piknikeztünk délben. Majd az iskolába visszatérve tanórákon vehettünk részt, és próbáltunk a színházi fesztiválra.

Pénteken délelőtt énektanár segítségével gyakoroltak a diákok. Ebédnél megismerkedtünk a francia iskolai menzával. Délután pedig a helyi „Zene Házában” próbálhatták ki a diákok a dobokat.

Hétvégén a francia családok szerveztek programokat a magyar diákoknak, elvitték őket például Bretagne-ba, Nantes-ba vagy a Terra Botanicaba lásd: <https://www.terraborotanica.fr>.

Hétfőn megleltük az Angers-i színház csodálatos épületét. Aztán ismét az iskolai menzán kaptunk ebédet. Délután került sor a színházi fesztiválra, ahol jelenteket láthattunk a Twist Olivér és a Nyomorultak c. művekből. A francia diákok szüleinek kérésére este hatkor is előadásra kerültek a darabok. Az iskola vezetése is részt vett ezen az alkalmon.

Kedden a Loire-menti Saumur városába látogattunk el vonattal. Itt is megleltük a helyi színház épületét, aztán a vártól megcsodáltuk a panorámát. Délben a vár mellett piknikeztünk. Majd a belvárosban eltöltött rövid szabadidő után hazautaztunk.

Szerdán a magyar diákok sok élménnyel gazdagodva hazautaztak Székesfehérvárra. A csoportot Neil Muggeridge tanár úr és Wasztlné Horváth Gabriella tanárnő kísérte.

A programban résztvevő diákok névsora:

Bakter Borbála 12.c, Csanádi Jázmin 9.c, Juhász-Duró Vince 11.a, Rezsnyák Eszter 10.c, Somogyfoki Eszter 9.a, Szabó Rebeka 11.a, Szauter Emese 9.a, Tóth András 10.b, Tóth Anna 11.d, Varga Flóra Luca 11.a, Varga Szabolcs 11.a, Vécsei Zita 9.c, Zsombok Zsófi Anikó 11.d

London-Párizs

A tavaszi szünet elején hajnali 2-kor indult a buszunk, ami azért volt jó, mert alvással is el tudtuk ütni a 16 órás buszutat. Az első éjszakát Belgiumban töltöttük. Aztán másnap megérkeztünk Calais-ba. Itt már látszott az izgatottság mindenkin, mivel aznap már Angliába érkeztünk meg, bár a hossz határvizsgálat elég unalmas volt. Aztán végre felszálltunk a kompra, ahol bőséges ebédet kaptunk. A komput nem volt hosszú, összesen másfél óra. Amikor Dover közelébe értünk, mindenki kiment a fedélzetre, hogy lássuk a fehér sziklákat. Doverben volt egy megállónk, amikor lemehtünk a tengerpartra. Aznap még megnéztük Canterbury gyönyörű katedrálisát. Este érkeztünk meg a szállásunkra, ami ugyanúgy a tengerparton volt. A mobil home-ok igazán jól felszereltek voltak, sőt egy külön helyiségben még játékkerem is volt.

Kedd volt az első olyan nap, amit teljesen Angliában töltöttünk, és ezen a napon mentünk bejárni London belvárosát is. Láttuk a Big Bent a Parlamenttel, voltunk a Saint James Parkban, ami egyszerűen gyönyörű volt. A mókusok és a galambos is közel merészkedtek az emberekhez. Úticélunk volt még a Buckingham palota, a Covent Garden, valamint a Chinese town. A napot a London Eye-on zártuk, ahonnan egyszerűen fantasztikus kilátás nyílt a városra.

Szerdán Hampton Courtba látogattunk. A Tudor-kori kastély VIII. Henrik udvara volt. Nemcsak a feleségeinek a száma volt legendás, hanem fényűző palotája is. Volt labirintus, teniszpálya, és a kastély egyik folyosóját állítólag még kísértet is járja. Ezután elmentünk a Natural History Múzeumba, ami egyszerűen lenyűgöző volt. Dínóktól kezdve ásványokig nagyon sok mindent lehet ott találni, és minden nagyon érdekes. A napot végül Greenwichben zártuk.

Csütörtökön először a Towerbe mentünk, hogy megnéztük a koronázási ékszereket, de a sor óriási volt, így nem mindenki jutott be oda. Viszont a Tower közelében találtunk egy nagyon jó Fish and Chips-es bódét, ami ugye kihagyhatatlan, ha Angliában jár az ember. Ezután a Madame Tussauds-ba mentünk, ami óriási élmény volt. Esméletlenül kidolgozott, és nagyon élethű minden. Találkozhattunk celebekkel, a királyi családdal és híres sportolókkal. Volt horrorkamra és egy taxiút is, ami alatt megtekinthettük Anglia történelmét. A múzeum végén voltak a Marvel hősök és a Star Wars karakterek.

Délután a British Múzeumba és az Oxford Streetre mentünk. A múzeum óriási nagy, és szerintem

két nap sem lenne elég, hogy mindent meg lehessen nézni, de azért ami érdekelt minket, azt megnéztük. Az Oxford Streeten ment nagyban a vásárlás. Szerintem mindenki egyik legvártabb programja volt, ezért megrohamoztuk az üzleteket.

Másnap elérkezett Angliában töltött utolsó napunk, amit a Leeds kastélyban töltöttünk. Személy szerint nekem ez volt a kedvencem. A kastély sajátos stílusa nagyon magával ragadó, a kertjéről nem is beszélve. Egy labirintus is található ott, amiben mindenki előszeretettel bolyongott a kijáratot keresve. A húsvéti hangulat nagyban érződött, mert a kisgyerekeknek kincskeresés volt a kastélykertben. Ezután mentünk Doverbe, hogy átkeljünk Franciaországba. Mivel egy későbbi kompot értünk el, ezért láthattuk a naplementét a tengeren, ami nagyon gyönyörű volt.

A következő napot teljes egészében Párizsban töltöttük. Bár a párizsi közlekedésben vannak kivételnek, ennek ellenére egy gyönyörű város. Elmentünk az Eiffel-toronyhoz, ahol mindenki fotózkodott. Megtekintettük a Diadalívet, a Montmartre-t, a Sacre Coeurt. Délután Elmentünk a Louvre-ba, ahol történelmi jelentőségű műalkotásokat tekinthettünk meg. Természetesen először mindenki a Mona Lisát akarta látni. A napot egy hajókázással zártuk, ahol bár megfagyunk, egy egész más szemszögből tekinthettük meg Párizs nevezetességeit, még hozzá éjjel kivilágítva

A második franciaországi napunkon Versailles-ba mentünk. Egyszerűen hihetetlen, milyen gyönyörű volt egyaránt az óriási kert, valamint maga a kastély belseje. Az a pompa és csillogás, ami ott megtalálható, egészen szemkápráztató. Másnap pedig reggel 6-kor indultunk neki a 16 órás buszutunknak, ami meglepő módon valahogy rövidebbnek tűnt, mint odafelé.

Köszönjük a szervezést, és hogy láthattuk ezeket a csodálatos helyeket!

Versenyeredmények

OKTV

A történelem OKTV országos döntőjében Nyárai-Horváth Dávid a 22. helyen végzett.
Felkészítő tanára: Berta Annamária

A biológia OKTV országos döntőjében Kőszegi Botond a 32. helyet szerezte meg.
Felkészítő tanárai: Takácsné Kovács Anikó, Alföldiné Balázs Bernadett

HUMÁN

A Simonyi Zsigmond helyesírási verseny **Kárpát-medencei** döntőjében Lambert Anikó **14. helyezést** ért el.

Felkészítő tanára Hegyi Laura

A Fejér Megyei Diáknapokon iskolánk vegyeskara kategóriadijas lett.

A Szent István Király városa V. kórustalálkozó keretein belül a felnőtt kórusok között egyetlen ifjúsági kórusként szintén **arany minősítést** szereztek.

A gyermekkar az Éneklő Ifjúság Minősítő hangversenyen vett részt áprilisban, ahol ők is **arany minősítést** kaptak.

A Fejér Holló Diákszínpad kiérdemelte azzal az idei Atlantis program kereteiben bemutatott Rómeó és Júlia fődját, aminek jutalmaként Ferenczy Noémi a Vörösmarty Színház bérletes előadásának rendezésében vehet részt a jövő évadban.

A **CULTURA NOSTRA** Kárpát-medencei történelemverseny Pannonhalmán rendezett döntőjében a 12. A osztály csapata a **4. helyet** szerezte meg. A csapat tagjai: **Bánfalvi Barnabás, Biró Mihály, Nyárai-Horváth Dávid**

Felkészítő tanáruk: Berta Annamária

Latin nyelv és kultúra

A pécsi egyetem által szervezett **Pannon versenyjátékok** döntőjében iskolánk tanulói kiemelkedő eredményeket értek el:

Aenigmata Latina kategóriában 3. hely: **Gyói Réka** (10. b osztályos tanuló)

6. hely: **Hegedüs-Ary Mátyás** (9. osztályos tanuló)

11. hely: **Áchim Laura** (9. osztályos tanuló)

HyperQuest kategóriában: 7. hely **Bakos Luca Sára, Bognár Boróka, Tóth András** (10. b osztály)

14. hely **Biró Dávid, Bráth Dániel Endre, Simonics Balázs** (10. osztály)

Felkészítő tanárok: Berta Annamária és Nádasi Richárd

A II. Rákóczi Ferenc fordítási verseny országos döntőjében

4. helyezett: **Gyói Réka** (10. b osztályos tanuló)

6. helyezett: **Áchim Laura** (9. b osztályos tanuló)

Felkészítő tanáruk: Berta Annamária

Az Ókortudományi Társaság által szervezett Ábel Jenő fordítási verseny országos döntőjében

minores kategóriában 11. helyezett Áchim Laura

maiores kategóriában 12. helyezett: Gyói Réka

Felkészítő tanáruk: Berta Annamária

Német Vármegyei Országismereti Verseny

A vármegyei Landeskunde versenyen iskolánkat egy helyi előválogató után két csapat képviselhette a döntőben, ahol 1. helyezést ért el a döntőben a 10. C osztály csapata

Csapattagok: Bartyik Eszter, Heller Luca Hanna, Stróbl Panna

Felkészítő tanár: Babonics Marianna

2. helyezést ért el a 9. B osztály csapata

Csapattagok: Huszti-Aros Hanna, Kéri Kata, Pánczél Kincső

Felkészítő tanár: Kovácsné Kereső Andrea

Vármegyei Német Nyelvi Verseny

A Székesfehérvári Pedagógiai Oktatási Központ diákok részére szervezett Fejér vármegyei német nyelvi verseny

írásos megmérettetéséről a megyei szinten a 10 legeredményesebb diákot hívták meg az utolsó, szóbeli döntő fordulóra.

9/II-es kategória:

1. helyezett: Vagyon Réka (9.b)

2. helyezett: Kéri Kata (9.b)

5. helyezett: Stein-Vinklár Flóra (9.b)

6. helyezett: Áchim Laura (9.b)

Felkészítő tanár: Kovácsné Kereső Andrea

9/I kategória:

1. helyezett: Belányi Levente (9.C)

3. helyezett: Dudra Dorottya (9.C)

Felkészítő tanár: Kispál Barbara

(baloldali kép)

10/II kategória:

5. helyezett Szabó-Bakos Réka (10. A)

6. helyezett Simon Laura (10. A)

(jobboldali kép)

Felkészítő tanár: Értékes Szilvia

A HEBE Kft. egész tanévet felölelő német levelezőversenyén

Kotter Péter és Sütő Balázs 6.a osztályos tanulók az országos ranglista harmadik helyén végeztek.

Felkészítő tanáruk: Lévainé Táló Livia

B2-es kategóriában

Sepsi Petra 11. A osztályos tanuló országos 8.

Barabás Lili Kitti 10 C osztályos tanuló 13. helyezést ért el.

B1-es kategóriában

Barabás Lili Kitti 10 C osztályos tanuló a 15. helyezett lett.

Felkészítő tanáruk: Babonics Marianna

A HEBE egyfordulós projektversenyén „Es weihnachtet schon”

országos 10. helyezést ért el a 9. B osztály csapata
Csapattagok: Fábíán Katalin, Hegedüs Apollónia,
Zsombók Fruzsina

Felkészítő tanár: Babonics Marianna

A Magyarországi Német Általános Művelődési Központ országos német versenyén iskolánk 3 csapata jutott tovább az országos döntőbe.

9.a:

- Nyikos Gyögy, Pinke Benedek, Ujcz Bence,
- Fürjes Dániel, Németh Vince, Takács Róbert

Felkészítő tanárunk: Kispál Barbara

9.b: - Áchim Laura, Isztl Kincső, Vagyon Réka

Felkészítő tanárunk: Kovácsné Kereső Andrea

REÁL

Matematika versenyeredmények:

Bolyai Matematika Csapatverseny

Megyei első helyezést, országos döntőben 75. helyezést ért el a nyolcadik évfolyamosok csapata. A csapat tagjai: Ágoston Kinga, Gerendai Abigél, Kovács Lőrinc Tamás, Pocsai Noel Kevin.

Felkészítő tanárunk Temesvári Edit.

Megyei első helyezést és országos 9. helyezést ért el a tizedik évfolyamosok csapata. (*a képen*)

A csapat tagjai: Lambert Kristóf, Schmöltz Rebeka, Simon Laura, Palásti Veronika.

Felkészítő tanáraik: Borbélyné Rostaházi Krisztina és Teleki Mária.

Medve Matek Verseny:

Medvebocs kategóriában megyei első és országos 7. helyezést ért el a hatodik évfolyamosok csapata. a csapat tagjai: Pauer Áron, Torma Domonkos és Both Bendegúz. felkészítő tanárunk Kovács Edit

Kismedve kategóriában megyei első és országos 24. helyezést ért el a Borbély Réka Magdolna, Dreska Borbála Mária, Juhász Dúró Júlia csapata. Felkészítő tanárunk Ferenczy Sándor-

Nagymedve kategóriában megyei első és országos 9. helyezést ért el a tizedikesek csapata, a csapat tagjai: Márkus Milán, Lambert Kristóf, Palásti Veronika. Felkészítő tanáraik Borbélyné Rostaházi Krisztina és Temesvári Edit.

Megyei Matematika Verseny

Gimnáziumi kategóriában a legeredményesebb tanulóink:

5. évfolyam: **Háry Abigél 1. helyezés** **Egri Jana Nóra 3. helyezés**

Felkészítő tanárunk Czecherné Friedl Angéla

6. évfolyam: **Torma Domonkos 1. helyezés**; **Valyon Éva 2. hely;** **Pauer Áron 3. helyezés**

Felkészítő tanárunk Kovács Edit

7. évfolyam: **Borbély Réka Magdolna 3. helyezés**

Felkészítő tanára Ferenczy Sándor

8. évfolyam: **Reichert Jázmin 3. helyezés**

Felkészítő tanára Borbélyné Rostaházi Krisztina

10. évfolyam: **Lambert Kristóf 3. helyezés**
 Felkészítő tanára Borbélyné Rostaházi Krisztina
12. évfolyam: **Bánfalvi Barnabás 1. helyezés**
 Felkészítő tanára Ferenczy Sándor

Kenguru Matematika Verseny (megyei)

6. évfolyam : **Stéger Georgina 9. hely**, felkészítő tanára Kovács Edit

7. évfolyam: **Szabó Desits Bence 2. hely; Borbély Réka 8. hely**, felkészítő tanár Ferenczy Sándor

Az Irinyi János Kémiaverseny országos döntőjében Lambert Kristóf (10.a) a 25. helyen végzett.
 Felkészítő tanára Rideg Gabriella

A Herman Ottó Biológaverseny megyei fordulójában Ádám Zsófia (8.a) 6. helyezést ért el.
 Felkészítő tanára: Kis-Pál Zsuzsanna

A Kaán Károly Országos Természet- és Környezetismereti verseny országos döntőjében Vallyon Éva (6.a) 8. helyezést ért el.
 Felkészítő tanára: Kis-Pál Zsuzsanna

A Teleki Pál Földtan és Földrajz verseny megyei fordulójában Ottó Márton (8.a) 2. helyet ért el, Zsoldos Emma (8.a) pedig az országos döntőben a 25. helyen végzett
 Felkészítő tanáruk: Kis-Pál Zsuzsanna

A Less Nándor Földrajzverseny országos döntőjében **Adorjáni Áron (9.A) 10. helyezést, Zsoldos Emma (8.a) 10. helyezést, Ottó Márton (8.a) 11. helyezést** ért el.
 Felkészítő tanáraik: Kis-Pál Zsuzsanna és Endrődi Rita

A „Környezetvédelem a jövőért” környezetvédelmi versenyen iskolánk 8.a-s csapata a megyei fordulóban 3. helyezést ért el.
 Felkészítő tanáruk: Rideg Gabriella

Curie Környezetvédelmi csapatverseny	Felkészítő: Molnár Ferenc	területi forduló: I. helyezés – Bezák Bercel, Horváth Míra, Vagyon Emese (6.b) II. helyezés – Dancs Márton, Egri Jana, Kovács Boglárka (5.a) III. helyezés - Bartók Nóra, Gyurisán Gréti, Kovács Eszter (6.b) IV. helyezés - Bráth Hanna, Fehérvári Eszter, Zsombok Lilla. (6.b)
Curie Kémia verseny	Felkészítő: Rideg Gabriella	Merényi Eszter 7.b levelezős fordulókön vett részt.
Jakucs László Nemzetközi Középiskolai Földrajzverseny	Felkészítő: Kis-Pál Zsuzsanna	Palásti Veronika – Lambert Kristóf országos 9. helyezés
Bolyai Természettudományi csapatverseny	Felkészítők: Éliás Tamás, Endrődi Rita	3.hely 7.A csapata (ER) 5.hely 7.B csapata (ÉT)
POK által szervezett megyei biológia verseny	Felkészítő: Kis-Pál Zsuzsanna	Somogyfoki Eszter (9.A) 1. hely Németh Boglárka (9.A) 4. hely

Az Országos Grafikus Programozási Verseny díjkiosztó ünnepségét 2024. május 23-án az ELTE Informatika Karán rendezték. A verseny döntőjébe jutottak iskolánkból, és ott sikeresen szerepeltek:

Pauer Áron 6.a - országos 6. helyezett

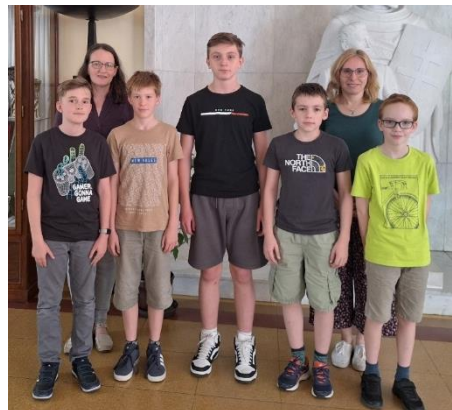
Vámosi Zsombor 6.b - országos 9. helyezett

Kerekes János Gábor 6.a - országos 22. helyezett

Elekes Benedek 6.b - országos 43. helyezett

Radetzky Máté 5.a - országos 44. helyezett

Felkészítő tanárok: Temesvári Edit és Ágoston Andrea

Győi Gergely Márk és Vaygon Ákos 8. B a Békéscsabai SZC Nemes-Linamar Országos Robotprogramozási Versenyen a két fős csapattal országos 4. helyezést ért el. (A versenyről szóló cikk a ... oldalon)

Felkészítő tanáruk: Temesvári Edit

SPORT

Törökországban, Düzcében került megrendezésre a 7. WKB karate Európa Bajnokság május 23-26. között, ahol Reichert Jázmin 8.a osztályos tanulónk címvédőként U16-ban -55 kg-ban Európa Bajnok lett! Reichert Hanna 5. a osztályos tanulónk U12-ben 40+ kg-ban Európa Bajnokság 2. helyezette lett Solymosi Sára 9.c osztályos tanulónk , U16-ban -55 kg-ban a 3. helyen végzett.

Iskolánk 8.a osztályos tanulója Reichert Jázmin Magyarország Jó tanulója, jó sportolója címet vehetett át Budapesten a Duna Arénában.

Jázmin nemcsak kitűnő tanuló, de Kétszeres diákolimpiai bajnok, világbajnok, Európa bajnok is!

A idén májusban is megrendezte a székesfehérvári városi diák tanács a sportnapját. Röplabda sportágban iskolánk 8.a osztályos csapata lett az első 12 csapat közül.

Sakk eredmények:

Országos egyéni sakk amatőr (B) és versenyzői (A) diákolimpia döntő:

15. hely: Fiú 6. kcs. B: Székely István 12.C
22. hely: Fiú 3. kcs. A: Kerekes János Gábor 6.A

Fejér vármegyei egyéni sakk amatőr (B) és versenyzői (A) diákolimpia döntő:

1. hely: Fiú 3. kcs. A: Kerekes János Gábor 6.
2. hely: Fiú 3. kcs, B: Sütöri Ákos 6.A
1. hely: Fiú 6. kcs. B: Székely István 12.C

Fejér vármegyei sakkcsapat diákolimpia döntő:

4. hely Fiú 3-4 kcs. Alonso-Ibarra Dániel 7.A, Both Bendegúz 6.A, Kerekes János Gábor 6.A, Sütöri Ákos 6.A,
4.hely Fiú 5-6 kcs: Bagaméri Balázs 11.A, Demeter Roland 10.C, Székely István 12.C, Varga Szabolcs 11.A,
5.hely Fiú 5-6 kcs: Lambert Kristóf 10.A, Márkus Milán 10.A, Schmuck Péter 11.A, Stock Ágoston 11.A

Fejér Megyei Diáknapok

1. Képző- nép-és iparművészet kategóriában

Arany: R. Nagy Zsombor 10. A

Ezüst: Farkas Réka 11. D

2. Fotó- film-új vizuális műfajok kategóriában

Arany: Sárközy Léna 9. C

Ezüst: Horváth Zsombor 10. A

Felkészítő tanár: Szentés Kata Zsuzsa

Iskolai környezetvédelmi és művészeti pályázat 2024

I. Kategória: Fenntarthatóság, természet-környezetvédelem, tájak, környezetünk, Föld Világnapja 2024

1. hely: Balla Réka, Pus Viktória, Tóth Rebeka 6. B
2. hely: Gyurisán Gréta, Kovács Eszter, Pocsai Lizett 6. B
3. hely: Tamási Borbála 7. B

Felkészítő tanár: Borbélyné Rostaházy Krisztina, Vámosi Attiláné
2024. április

II. Kategória: Tájképfestészet, természeti formák, absztrakt megoldások a természet témakörre

1. hely: Dudra Dorottya, Kőszegi Brigitta 9. C
 2. hely: Sinka Hanga 6. B
 3. hely: Deák Lea, Hegedűs-Ari Mátyás 9. B
- Különdíj: Mónos Miklós 6. A

Felkészítő tanár: Szentés Kata Zsuzsa
2024. április

Oktatási Hivatal és a Székesfehérvári Kodály Zoltán Általános Iskola, Gimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola által meghirdetett eltévedt Grimm mesehősök című megyei képzőművészeti pályázaton elért eredményeink

Díjazottak:

II. Kategória:

1. Hely: Vallyon Éva 6. A
3. Hely: Szmulai András, Fóris Benedek, Takács Áron 6. A

Felkészítő tanár: Szentés Kata Zsuzsa
2024. április

I. Magyar népmese illusztrációs városi rajzpályázat

Díjazottak:

- Zsoldos Emma 8. A
- Molnár Márton 8. A
- Bezák Dávid 8. A

Különdíjasok:

1. Temesvári Julianna 8. A
2. Zsembery Katalin. 7. A

Felkészítő tanár: Szentés Kata Zsuzsa
2023. október

Békéscsabai SZC Nemes-Linamar Országos Robotprogramozási Verseny

Manapság a robotok egyre több ágazatban jelennek meg. A robotok segíthetik, vagy akár helyettesíthetik is az emberi tevékenységeket és munkavégzést. A filmipar a jövőre nézve is fest némi előképet. A robotprogramozás az oktatásban is egyre nagyobb utat tör magának. Az oktatásban alkalmazott robotok fejlesztik a tanulók kreativitását, a csoportos és egyéni munkavégzést, a kitartást és precizitást. Egyre több robotprogramozással kapcsolatos verseny is található, melyek elérendő célt is támasztanak a diákok elé, valamint különböző szakkörök és táborok is megtalálhatóak. Mindezek mellett természetesen kikapcsolódásra és szórakozásra is alkalmasak az oktatásban használatos, többnyire LEGO robotok.

A 2018/2019-es tanévben indítottam el intézményünkben a robotika szakkört, akkor még csak egy robottal, de azóta folyamatosan bővül állományunk, így már 6 LEGO robot készlettel dolgozhatunk. Ezeken a foglalkozásokon LEGO robotokat szerelünk össze és programozunk különböző feladatok elvégzésére. A szakkör tagjai ezeken a foglalkozásokon megtanulnak csapatban dolgozni, egymáshoz igazodni, valamint elsajátítják a munkafolyamat szervezését is, mint: tervezés, építés,

programozás, tesztelés, javítás, újratesztelés... stb. Szeretnénk részt venni a meghirdetett robotika versenyeken, melyhez folyamatosan figyelem a számunkra megfelelő versenykiírásokat.

Ebben a tanévben intézményünk két 8. évfolyamos diákjával, **Gyói Gergely Márk és Vagyon Ákos 8. B** osztályos tanulókkal részt vettünk a **Békéscsabai SZC Nemes-Linamar Országos**

Robotprogramozási Versenyen, melyen a kétfős csapatunk országos 4. helyezést ért el. A versenyen 29 csapat vett részt 2 kategóriában (általános és középiskolás). A verseny feladata az volt, hogy a 2 fős csapatok által épített Lego robotok minél hamarabb teljesítsék a különféle akadályokkal is színesített pályát.

A csapatoknak a saját készletükből kellett motorokkal és szenzorokkal felszerelt robotot építeniük és beprogramozniuk, amely a kialakított pályán minél rövidebb idő alatt végighalad. A versenyzőknek rendelkezésükre állt egy tesztpálya, de a versenypályán csak 3-szor próbálkozhattak. A meghatározott pályáról való letérés, az adott időfutam elvesztését vonta maga után. A versenyen pedig csak 3 időmérő futammal gazdálkodhattak a résztvevők. A versenyen elért szép eredmény lendületet ad a további munkánkhoz és a jövőbeli megmérettetésekhez.

A csapatoknak a saját készletükből

Temesvári Edit

Győri verseny

élménybeszámoló

Március 27-én reggel indultunk 8 óra körül a Ciszter elől Győrbe. Az út körülbelül másfél óra volt.

Rögtön az állatkerthez mentünk, ahol várnunk kellett egy kicsit a nyitásig. Aztán 10 órakor beengedtek minket. A belépés után észrevettünk egy játszóteret, ott elidőztünk kb 15-20 percet. Aztán mentünk a kecskékhöz, ahol nagy harc volt az eledelért. Jót nevettünk és küzdöttünk az éhes kecskékkal. Utána mindenféle más háziállatot is megnéztünk, őket is megettük. Ezt követően meglátogattuk a gyógyhalakat, amik leszedték a kézfejről az elhalt bőrt. Utána megnéztük a nagyobb állatokat, pl.: elefánt, orrszarvú.

Sajnos nem tudtuk végignézni az egész állatkeretet, mert mennünk kellett a városházára ebédelni. Az ebéd csontleves volt marhapörkölttel.

Ezt követően írtuk meg a matekversenyt a Kovács Margit Általános Iskolában. Három tudós író életéről szóló matematikai keresztrejtvényt oldottunk meg.

Miután befejeztük, elmentünk és megnéztük Győr belvárosát, a Rába és a Mosoni-Duna összefolyását. Ettünk egy jó fagyit a sétáló utcán.

Utána visszamentünk az iskolába, ahol megvártuk az eredményhirdetést. Bár egyikünk sem került be az országos top 10-be, mégsem törtünk le, hiszen egy jó nap volt mögöttünk. Hazafelé jövet jókat nevetgélve érkeztünk vissza a Ciszterbe.

Köszönjük szépen a tanárnőnek a felkészítést és az iskolának a támogatást!

Szmulai András, Sütöri Ákos

Bolygóközi utazás

Az év végének közeledtével a csillagász szakkör keretein belül elmentünk Kecskemétre, és meglátogattuk az ottani Naprendszermodellt és a planetáriumot. Egy mindegyikünk számára egy életre szóló élmény volt, és szívesen ajánljuk minden kedves érdeklődőnek.

Elsőként a városban kiállított makettet tekintettük meg, amely úgy nézett ki, hogy körülbelül fél méter átmérőjű gömbök jelölték a Nap és a bolygók közti távolságot. A város központjában volt a Nap, és utána méretarányos távolságban jöttek azonos méretű (a Nap méretét jelző) gömbök, melyekben kisebb gömbök voltak, ezek jelölték a bolygók méretét a naphoz képest. A teljes modell több mint két kilométert tett ki, így az utolsó égitestekhez már autóval mentünk.

Utána a planetárium felé vettük az irányt, melynek a bejárata előtt volt a Plútó modellje. Az előcsarnokban várakozás közben megtekintettük a falon lévő posztereket (pl. üstökösök, kisbolygók felépítése) és a kiállítást. Az előadásban és vetítésben a csillagképekről volt szó. Bemutatták a nyári és a téli csillagképeket, azok helyzetét, főbb csillagait és a különböző égi alakzatokat.

Mindannyian rendkívül élveztük az utazást. Ha bárkinek felkeltettük az érdeklődését, akkor keresse fel Lőrincz Tamás tanár urat a 114-es teremben az új épületrészben. Mindenkit szeretettel várunk a következő tanév foglalkozásain.

Szederkényi András 8.b

Bérmálkozás

Április 14-én vasárnap nagy ünnep volt templomunkban: a 10. évfolyam bérmálkozott.

Az utóbbi években egyre jobban figyelünk arra, hogy a bérmálkozás ne egy szokásos kötelező program legyen, hanem tényleg „csak” azok a diákjaink kérjék a szentséget, aki szeretnék életüket a Szentlélekkel együttműködve, tanúságtevő keresztényként élni. Jó látni, hogy mekkora igény és nyitottság van a gyerekekben Isten felé.

A bérmálkozók szeptember óta készültek a szentség felvételére. Először egy személyes beszélgetés során a hittanosok elmondták milyen a kapcsolatuk Istennel, a hittel, az Egyházzal, szeretnének-e bérmálkozni és miért. A leendő bérmálkozók a beszélgetés során valamilyen személyre szabott feladatot is kaptak, mely az Istenkapcsolatukban való továbblépést szolgálta.

Ez után havonta egy-egy témáról beszélgettünk velük, mindig kaptak kisebb feladatot is.

Figyeltünk rá, hogy azok is egyre rendszeresebben gyónjanak és járuljanak szentáldozáshoz, akik korábban ritkábban szoktak. Nagyon nagy segítségünkre volt ebben Szlama Ákos atya, akihez örömmel, minden ellenállás és feszélyezettség nélkül mennek gyónni. Hálásak vagyunk, hogy Püspök atya őt nevezte ki ifjúsági referensnek.

A felkészítő megkoronázása már évek óta, egy lelki gyakorlat Zirccen, Előd atya és az ottani ciszterci atyák vezetésével.

Idén a bérmálkozási szentmise különösen is szép ünnep volt: Böcskei László, a Nagyvárad püspöke volt a bérmáapja egy tanítványunknak. Miután lelki gyermeke megkapta Spányi Antal püspök atyánktól a Szentlélek ajándékainak jelét, a két apostol utód együtt, egymás mellett állva folytatta a bérmálást.

Bár diákjainknak már évek óta az a meglátása, hogy ez a bérmálkozás olyan „cool dolog”, az idei szentbeszéd többünk számára különösen is szép, szívhez szóló volt. Spányi Antal püspök atya egy lelki utazásra hívott minket, a születő Egyház korába. Érzékletesen, a gyerekek számára is értető módon fejtette ki a Szentlélek szerepét az apostolok életében, majd ugyanígy a mi életünkben is.

Számunkra külön öröm, amikor az elmúlt években bérmálkozókát már felelősségteljes és tanúságtevő bérmaszülőként látjuk viszont a padokban.

Hangulatos a bérmálkozás utáni közös fényképezkedés a szentélyben, utána pedig már a családi ebédek, ünneplések következnek.

Köszönjük Püspök atyáknak és Előd atyának a szép ünnepet!

Kívánjuk bérmálkozóinknak, hogy a Szentlélek tegye egyre teljesebbé a jót amit most elkezdett szívükben!

Éliás Tamás

Találkozás Színház Egerben - egy újabb kapocs a testvériskolák között

A tanév végén, június 13-14-én iskolai csapatunknak lehetősége nyílt az egri ciszterci gimnáziumba is elvinni a Találkozás Színházat. Egerbe vonattal jutottunk el. Megérkezésünk után elfoglaltuk szobáinkat a kollégiumban, majd egy finom ebéddel kedveskedtek nekünk. Ezután következett a lényeg, vagyis a Találkozás Színház előadásának lebonyolítása.

Közel három óráig volt lehetőségük az egri diákoknak és tanáraiknak részt venni ezen a programon. A visszajelzések alapján igazán jól sikerült az alkalom, aminek köszönhetően az egri diákok kedvet kaptak ahhoz, hogy később ezt az élményt ők is továbbadják. Az előadást követő három órában szabadon bebarangolhattuk Eger városát. Gyönyörűek voltak az utcák, a házak és persze az egri vár is. Miután mindenki visszaért, következett a vacsora, ami az ebédhez hasonlóan finom volt. Majd szabad programot kaptunk, sokat beszélgettünk, nevtünk, játszottunk. Ezután mindenki nyugovóra tért.

Másnap egy kiadós reggeli után az egri diákokkal és tanárokkal beszélgettünk, ahol lehetőségünk volt megismerkedni a másik iskola tanulóival. Majd összepakoltunk, elkészítettünk, felültünk a vonatra és hazajöttünk. A budai gimnázium után az egri volt a második, ahol úgy tűnik, sikerült meghonosítani a Találkozás Színház programját. Reméljük, hogy a további együttműködésre is lesz majd lehetőségünk.

Magasi Kincső Sára 10. c

Német nyelvi hírek

A Vörösmarty Mihály Könyvtár és a Goethe Intézet jóvoltából a 7.a osztály játékos német órán vehetett részt június 7-én dr. Trippó Sándor irányításával. A gyerekek nagyon élvezték a játékos tanulást, köszönjük a lehetőséget. Örültünk a nyelvgyakorlás lehetőségének.

Hadisírgondozás 2024

2024-ben 10 ciszteresi diákunk, valamint öregdiákunk képviseli iskolánkat Németország által szervezett nemzetközi hadisírgondozó táborokban. Öt város: Kassel, Meißen, München, Karlsruhe és Brüsszel várja 13 másik nemzet mellé a magyar delegációt. A résztvevők két héten át önkéntes munkát végeznek a „Munka a békéért” mottó jegyében. Megismerkednek a II. világháború nyomaival, és közösen gondolkodnak egy békés jövő megteremtésén.

A szervezők szeretettel várnak minden 16. életévét betöltött érdeklődőt.

Lévayné Tálos Livia
a hadisírgondozó táborok koordinátora

Erasmus+ tervek

A németországi Cloppenburg, a horvátországi Rijeka egy-egy gimnáziuma és az iskolánk közötti együttműködés még 2012-ben kezdődött. Az első, Retropolis című Comenius projekthez még egy-egy spanyolországi, lengyelországi és csehországi iskola is csatlakozott. Később, 2017-ben a klímaváltozás, majd 2020-2023. között az Erasmus+ program keretében Európa Kulturális Fővárosai témakörét dolgozták fel közösen a három ország diákjai.

A közös tevékenység, az utazás, más iskolák, kultúrák, szokások megismerése mindenkinek felejthetetlen élményt nyújtott. A legutóbbi programban részt vevő tanárok a jó tapasztalatokból kiindulva, kifejezték szándékukat egy újabb közös pályázat benyújtására, melyre a jövő tanévben kerülhet sor. Ennek előkészítése a tanárok közötti online találkozókra már elkezdődött, a részletek megbeszélésének szeptemberben gimnáziumunk ad helyszínt.

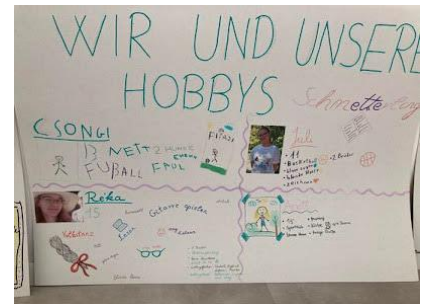
Sikeres pályázat esetén a résztvevők ellátogathatnak a partneriskolákba, fejleszthetik német és angol nyelvtudásukat, szociális képességeiket, a témakörhöz kapcsolódó, új ismeretekre tehetnek szert. A közös tevékenységre, más kultúrák megismerésére nyitott, magukban kellő kreativitást és elszántságot érző diákok az ősz folyamán jelentkezhetnek a programra.

Nyári szünet!!! Almádi tábor!

Németes programok!

Idén negyedik alkalommal élvezhetik gimnáziumunk tanulói egy hétig Balatonalmádiban a Ciszterci Rekreációs Központban a kellemes környezetet és a remek programokat. Összeszokott tanári csapat várja a táborozókat izgalmas lehetőségekkel. A tavalyihoz hasonlóan tematikus foglalkozásokon vesznek részt kicsik és nagyobbak érdeklődésüknek megfelelően.

A német nyelv sem marad ki a kínálatból.

Tavaly projektmunkákat készítettek a diákok több témából, majd Mark Forster két népszerű számát adták elő a tábor záróműsorában. Idén más jellegű kihívások elé állítom a német foglalkozást választókat, biztos nem fognak csalódn! Örömmel, izgalommal és szeretettel várja tanári csapatunk idén is a jelentkezőket!

Dr Tokodiné Ujházi Andrea

Saját tollak

Szabó Ábel:

Pastiche

*Erdős Virág: Ezt is elviszem magammal
című művére*

A rossz emlék múlik, a jó mind jön veled
Viszem az Országalma, meg a Piac teret,
Viszem a várost, viszem a sulit,
A sok – sok felejthetetlen bulit.
Viszem a tz-k után a reményt,
Viszem a leszakadt öltözőajtót, szekrényt.
Viszem a minyont, Judit melegszendvicsét,
Viszem a másodfokú megoldóképletét
A sarokról a Ribilliót
Kedves emléket egy milliót
Viszem a Királykampányos posztert
Viszem a reggeli Páter nostert
Ezernyi véglelet közül a köztést
Viszem a Csokonai Vitéz Mihály összest.
A reggeli miséket, mielőtt felkel a város
A misét fejből tudja mindenki, és álmos
Viszem a lelkinapokat, az osztálykirándulásokat
Közös élményeket és élettapasztalatokat
A rózsaligetet, a kúpereket
Viszem a gazdátlan tesi pulóvereket
A szódogákat, a randomkákat
A puskázási taktikákból párat
Viszem a menzát, a kaja illatát,
Viszem a tornaterem émelyítő szagát
Viszem a táncot,
Viszem a próbát
A sokszor elkért hetedik órát,
A szalagavatót, a közös vacsorát,
A szerenád előtt az énekpróbát
Viszem a könyvet vissza a könyvtárba
Viszem Kunó könyvét a felnőtt világba
A töri órákat mikor, a magyar elmarad
Néha egymás után három-négy is akad
Viszem németre a keddi kosarat
Mielőtt véletlenül még Gizi néninél marad
A matekfaktokat, a nulladik órákat
Átaludt órákból legalább százat
Viszem a szépet, ezer emléket
Viszem a felejthetetlen végzős évet
Aki ma elmegy,
Ide mindig visszajöhet,
Viszek egy mindig újra föl-földobott követ.....

Dörnyei Enikő:

A tékozló fiú (mai példázat)

Egy panellakás kis ablakán keresztül gyéren világított ki a tévé villódzása. Az apa és két fia a vasárnapi focimeccset nézték. Az egyik csapat épp a második gólját lőtte be, amikor a fiatalabbik testvér, Márk megszólalt:

- Apa... az jutott eszembe,,, hogy mi lenne, hogyha én most megkaphánám az örökségünknek a rám irányuló részét. És mivel 20 elmúltam, elmennék kicsit önállósodni – mondta ki a két hete benne fortyogó gondolatot. A bátyja, Gergő gúnyosan felnevetett:

- Te nem vagy normális – mondta, és a maga részéről le is zárta a témát. Az apjuk nagyot sóhajtott, majd egy kis hezitálás után beleegyezett. Márk másnap reggel elindult, és – hogy az ő szavaival fogalmazzak – elment önállósodni. Kb. két hónapig járta a várost, és elment mindenhol bulizni, és mindenféle ehhez hasonló partikra eljárni. Egyik nap viszont, amikor fizetett a boltban, meglátta, hogy abból a sok pénzből alig maradt valamennyi.

- Sürgősen találnom kéne valami munkát... - motyogta magába roskadva Márk. Nem habozott sokáig, már aznap elkezdte a keresgélést. A bolt, ahol nemrég vásárolt, pont önkénteseket keresett, ezért visszament, hogy megkérdezze, elvállalják-e. Amikor besétált a boltba, az eladók elég furcsán néztek rá, majd az egyikük rákérdezett:

- Segíthetek? – vonta fel a szemöldökét az egyik hölgy. Márk egy kissé feszengve, de válaszolt:

- Igen, hol lehet munkát vállalni? – kérdezte. A hölgy elmagyarázta Márknak, hogy ez nem munka, hanem csak önkénteskedés, azaz nem kap érte pénzt. A fiú csüggedten ballagott az akkori albérlete felé, amikor eszébe jutott az apja. Az apjának volt egy kisebb cége, és hogyha megkéri az apját, hogy vegye be, akkor...! Márk az örömtől megújulva megszaporoztatta lépteit, és úgy ment tovább. Azután eszébe jutott, hogy több mint két hónapja nem volt otthon, és nem állíthat csak úgy haza, mert mi van, ha az apja nem fogadja el... bele sem mert gondolni. Elhatározta, hogy a maradék pénzt visszaadja az apjának, és hosszan bocsánatot kér tőle.

Amikor hazaért a régi lakásába, az apja megalomlott a boldogságtól. Nem hitt a szemének, hogy a fia áll előtte. Óriási partit rendezett, és kérdezgette Márkot, hogy kér-e esetleg még valamit.

Gergő, a bátyja nem nézte jó szemmel ezt a bulit:

- Ez egyáltalán nem igazságos. Már buta módon elkutyulta a pénzét, erre megjön, és még többet kap?! Én legalább nem kértem pénzt, és nem tűntem el két hónapra – fonta össze a karját mérgesen. Az apja megértően a vállára tette a kezét, és csak egy régi bibliai idézetet mondott:

- Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tied. Vigadnod és örülnöd kellene, hogy ez a te testvéred meghalt és feltámadt, elveszett és megtaláltatott...

Könyvismertető

Eleanor H. Porter Az élet játéka című regényét hatodikos koromban ismertem meg, és nagy hatással volt rám. Az elbeszélés megtanított arra, hogy minden negatív életeseményben találjam meg a jót, amire Isten meg akar tanítani. A regény során a felnőttek világa nem keseríti meg a gyermeki gondolkodást, éppen ellenkezőleg. Pollyanna, a mű főszereplője hódítja meg varázsával a felnőtteket és tanítja meg őket a játékra, vagyis arra, hogy minden, pillanatnyilag rossz eseményben keressük meg a pozitívumot.

Azért ezt a csodálatos alkotást választottam, mert megtanított arra, hogy minden rosszban van valami jó. Számomra a mű azt fejezi ki az életről, hogy Isten nehézségekkel és pillanatnyi negatívumokkal tanítja az embereket, ezzel is mutatva szeretetét.

A Szentírás, azon belül Pál apostol így tanít erről a Thesszalonikiaknak írt első levelének egy részében:

„Mindig örüljetek! Szüntelenül imádkozzatok! Minden körülmények között adjatok hálát Istennek – mert ez az Isten akarata Krisztus Jézusban!”

Thesszalonikiakhoz írt első levél 5,16-18

Véleményem szerint az ige teljes mértékben hasonlít a műre, mivel Pollyanna mindig hálás volt és imádkozott lefekvés előtt.

Kocsis Judit 8.b

